

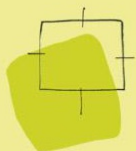
Bestemmingsplan Oosterhorn

Gemeente

Delfzijl

V O O R O N T W E R P

BügelHajema

Plek voor ideeën

Bestemmingsplan Oosterhorn

Inhoudsopgave

Toelichting	3
Hoofdstuk 1 Inleiding	4
1.1 Aanleiding	4
1.2 Ligging en begrenzing plangebied	4
1.3 Geldend bestemmingsplan	5
1.4 Leeswijzer	5
Hoofdstuk 2 Gebiedsbeschrijving	6
2.1 Ontstaansgeschiedenis	6
2.2 Ruimtelijke en functionele structuur	7
Hoofdstuk 3 Beleid	9
3.1 Rijksbeleid	9
3.2 Provinciaal beleid	10
3.3 Regionaal beleid	15
3.4 Gemeentelijk beleid	20
3.5 Groningen Seaports	21
Hoofdstuk 4 Milieueffectrapportage	28
4.1 Onderzoeksaanpak en beoordelingskader	28
4.2 Effectbeoordeling en conclusies industrie	30
4.3 Effectbeoordeling en conclusies windenergie	33
4.4 Maatregelenpakketten	34
4.5 Voorkeursalternatief	37
4.6 Vestigingsbeleid Groningen Seaports	40
4.7 Passende beoordeling	40
Hoofdstuk 5 Planbeschrijving	42
5.1 Uitgangspunten en doelstellingen	42
5.2 Planhorizon	43
5.3 Ladder voor duurzame verstedelijking	45
Hoofdstuk 6 Juridische vormgeving	49
6.1 Inleiding	49
6.2 Opbouw van de regels	49
6.3 Bestemmingsregeling	50
6.4 Algemene regels	52
Hoofdstuk 7 Economische uitvoerbaarheid	55
7.1 Ontwikkelingen	55
7.2 Planschadeovereenkomst	55
7.3 Exploitatieplan	55
Hoofdstuk 8 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	56

Toelichting

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Het zeehaven- en industriegebied in de gemeente Delfzijl is aangewezen voor zware industrie en havengebonden activiteiten. Het industrieterrein Oosterhorn maakt hier onderdeel van uit. Het is het grootste industrieterrein in Noord-Nederland en van groot economisch belang voor de provincie Groningen. Het is één van de weinige industrieterreinen in Nederland waar nog ruimte is voor de ontwikkeling van chemische industrie. Oosterhorn is één van de grote chemieclusters in Nederland en is, op grond van rijksbeleid, één van de concentratiegebieden in Nederland voor de topsector chemie.

De aanwezigheid en samenstelling van de industriële bedrijvigheid biedt kansen voor de recyclingindustrie. In de chemische industrie gebruikt een aantal bedrijven elkaars reststoffen, variërend van stoom en warmte tot afval. Clustervorming en co-siting zijn essentieel voor de ontwikkeling van deze de recyclingindustrie. Met de ontwikkeling van ondersteunende voorzieningen kan worden ingespeeld op de groei van deze industrie.

Op Oosterhorn speelt energie een belangrijke rol. Er is nu een aantal energiecentrales gevestigd en de gemeente biedt ruimte voor duurzame energiewinning. Het accent ligt daarbij op energie uit biomassa en wind. Het industrieterrein Oosterhorn biedt ook ruimte voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) en agribusiness.

Voor het industrieterrein Oosterhorn zijn verschillende verouderde planologische regelingen uit onder meer de jaren vijftig en zestig van toepassing. Deze regelingen zijn in 2013 van rechtswege vervallen. De gemeente Delfzijl stelt daarom een nieuw en geactualiseerd bestemmingsplan op voor het industrieterrein. Het bestemmingsplan wordt in samenhang met de Structuurvisie Eemsmond-Delfzijl voorbereid. Deze structuurvisie is kaderstellend voor het bestemmingsplan Oosterhorn. Het doel van de gemeente is een breed gedragen bestemmingsplan dat een duurzame ontwikkeling van Oosterhorn faciliteert. Het bestemmingsplan voorziet in:

- ruimte voor zware industrie en havengebonden activiteiten;
- ontwikkelingsmogelijkheden voor de gevestigde bedrijven;
- ruimte voor de vestiging van nieuwe bedrijven;
- ontwikkeling van windenergie en de realisatie van windturbines (circa 54-100 MW).

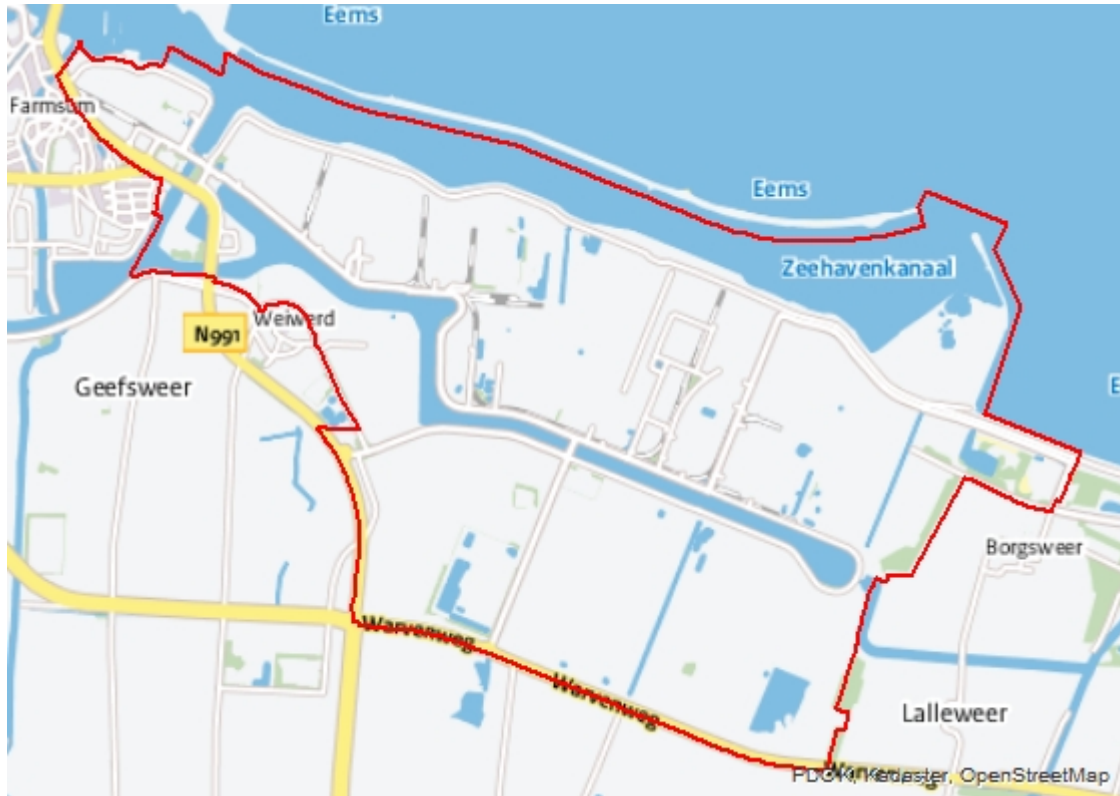
1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het gebied ligt ten zuidoosten van de kern Delfzijl, grenzend aan de Eems. Het totale plangebied omvat circa 1.290 hectare.

Het plangebied is gesitueerd aan de zuidoostelijke kant van Delfzijl en wordt in het noorden begrensd door de Eems. Langs de noordkant ligt het estuarium van de Eems dat behoort tot het Natura 2000-gebied de Waddenzee. De begrenzing wordt gevormd door een havenschermdam. Deze dam heeft een lengte van ongeveer vier kilometer. Aan de oostzijde van het plangebied ligt de bebouwde kom van Borgsweer en de vroegere gemeentegrens tussen Delfzijl en Termunterzijl. Zuidelijk wordt het plangebied begrensd door de Warvenweg (N992). Ten zuiden van het plangebied is grootschalig agrarisch gebied aanwezig. De begrenzing in westelijke richting wordt grotendeels gevormd door de Oosterveldweg (N991). Aan de westzijde van het plangebied ligt de bebouwde kom van Farmsum en Delfzijl en tevens de Farmsummerpoort, een industrieel gebied met enkele braakliggende percelen.

De gebieden Weiwerd, de Schermdijk en de Handelskade Oost- en West vallen buiten het plangebied van het bestemmingsplan Oosterhorn omdat voor deze gebieden recent nieuwe bestemmingsplannen zijn opgesteld of worden opgesteld.

Op afbeelding 1.2.1 is de globale begrenzing van het plangebied weergegeven.

Afbeelding 1.2.1 Globale begrenzing plangebied

1.3 Geldend bestemmingsplan

Zoals aangegeven in paragraaf 1.1 geldt voor het plangebied nu geen bestemmingsplan. Ter plaatse geldt nu een voorbereidingsbesluit (5 februari 2016) van de gemeente Delfzijl in afwachting van de voorbereiding van een nieuw bestemmingsplan. Met het voorbereidingsbesluit worden ongewenste ontwikkelingen voorkomen. Vergunningen kunnen worden verleend op basis van het bestemmingsplan dat in ontwikkeling is of op basis van vastgesteld beleid. Hiermee wordt een rem op de ontwikkeling van Oosterhorn voorkomen.

1.4 Leeswijzer

Het volgende hoofdstuk bestaat uit een gebiedsbeschrijving. De ontstaansgeschiedenis, ruimtelijke en functionele structuur van het plangebied zijn beschreven. In hoofdstuk drie wordt het beleidskader geschetst. Er wordt kort ingegaan op het relevante rijks-, provinciale en gemeentelijke beleid. In hoofdstuk vier zijn de planologische randvoorwaarden voor het plangebied in kaart gebracht. Daarbij wordt ingegaan op de verschillende milieu- en omgevingsaspecten. In hoofdstuk vijf wordt het plan beschreven en in het daarop volgende hoofdstuk zes wordt ingegaan op de feitelijke en juridische vormgeving van het plan. Tot slot wordt in hoofdstuk zeven de uitvoerbaarheid van het plan beschreven.

Ten behoeve van de totstandkoming van dit bestemmingsplan zijn diverse onderzoeken uitgevoerd. Bovendien is een milieueffectrapportage (m.e.r.) uitgevoerd. Het milieueffectrapport (MER) en de onderzoeken maken onderdeel uit van het bestemmingsplan en zijn als losse bijlagen bijgevoegd.

Hoofdstuk 2 Gebiedsbeschrijving

2.1 Ontstaansgeschiedenis

De ontstaansgeschiedenis van het landschap rondom Delfzijl en Oosterhorn begint rond 600 voor Christus. In die tijd was de afzetting van zeelei zo ver gevorderd dat grote delen van het land boven zeeniveau kwamen te liggen. Op deze vruchtbare zeelei gingen mensen zich vestigen. Om zichzelf te beschermen tegen stormvloed en wieren wierp men kunstmatige woonheuvels op, de wierden. Naarmate de woonplaatsen uitgroeiden tot grotere wierden, werden de bouwlanden gelijkmatig verdeeld volgens een radiaal verkavelingspatroon op en direct rond de wierden. In het plangebied Oosterhorn is het voormalige dorp Heveskes op deze wijze ontstaan.

Rond 1100 werden de eerste kaden en dijken opgeworpen in de kleistreken van Groningen. Dit resulteerde in een doelmatige, regelmatige blokverkaveling van het achtergelegen land. De mens begon meer en meer greep te krijgen op de natuurlijke afwatering van het gebied door de dijken, zijlen en later ook de molens.

Waar rond 1850 nog slechts sprake is van woonbebouwing in de dorpen Farmsum, Weiwerd en Heveskes, vestigt rond 1900 de eerste machinefabriek zich ten noorden van Farmsum. Vanaf die periode is er sprake van verstedelijking en verdergaande industrialisatie rondom Delfzijl. De basis voor Oosterhorn ontstond met de ontdekking van zout in Winschoten en gas in Slochteren. De aanwezigheid van beide grondstoffen zorgde ervoor dat er in 1958 aan de zuidkant van de havenstad Delfzijl een bedrijventerrein van circa 18 hectare werd aangelegd; het begin van een nieuw industriegebied.

Geleidelijk verdwenen hierdoor de dorpen Heveskes, Oterdum en Weiwerd. In plaats daarvan werden ketelhuizen, destillatiekolommen, kalkovens, pekeldreinigingsinstallaties, laboratoria, magazijnen en kantoren gebouwd. Een sodafabriek (de voorloper van AkzoNobel) en een aluminiumfabriek (de voorloper van Klesch) vestigden zich in Delfzijl, omdat de aanwezigheid van een zeehaven, binnenwater, spoor en een wegennet uitstekende vestigingsvoorwaarden bood. De producten die de voorloper van AkzoNobel produceerde (voornamelijk chloor en zout) dienden als grondstof voor veel andere bedrijven. Zo vormde zich rondom het bedrijf zich een keten van (chemische) bedrijven.

De industriële ontwikkeling tijdens de 50er jaren bracht weer de noodzaak tot verdere havenverbetering aan het licht. Het in 1958 opgerichte Havenschap Delfzijl nam allereerst de oude buitendijks gelegen haven op de schop (1958-1964). Een nieuwe, hogere kade werd aangelegd voorlans de bestaande faciliteit. Het kraanbedrijf werd gerenoveerd en voor de sodafabriek (nu AkzoNobel) werd een vergroting van de Handelshaven (eerste aanzet Zeehavenkanaal) en een binnenhaven (nu Oosterhornhaven) aangelegd. Voorts werd de Damsterkade gebouwd. In 1966 werd het Zeehavenkanaal tot de aluminiumfabriek doorgetrokken, waarna in 1973 de havenmond ter hoogte van Oterdum gereed kwam. De oude havenmond werd in 1976 gedeeltelijk en in 1978 geheel gesloten omdat was gebleken dat door de stroming de haven versneld dichtslabde. De Oosterhornhaven werd vergroot en kreeg in 1976/1977 zijn huidige vorm. Langs de oevers in de buiten- en binnenhavens werden steigers en kades aangelegd, die ligplaatsen bieden aan zee- en binnenschepen.

2.2 Ruimtelijke en functionele structuur

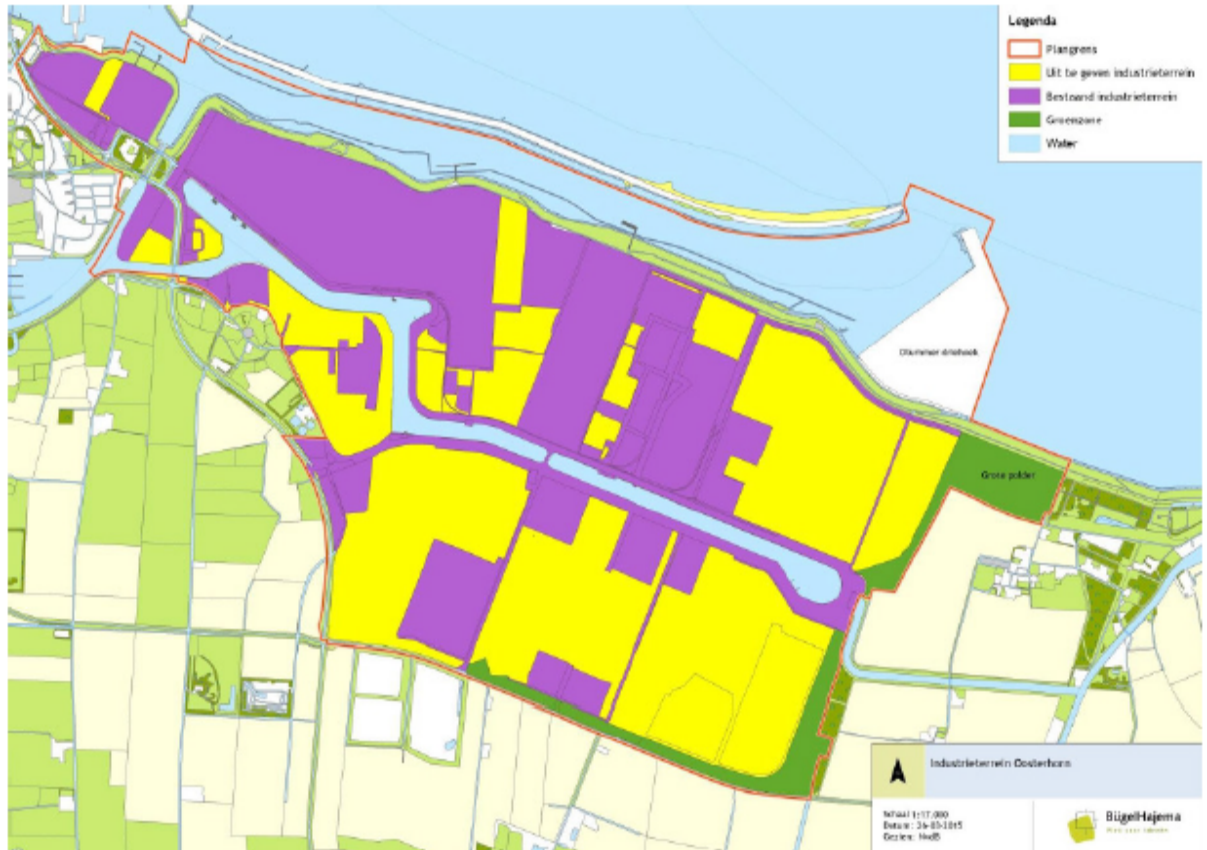
De naam Oosterhorn betekent letterlijk 'oosterhoek'. In de huidige situatie op en rondom Oosterhorn is de in paragraaf 2.1 beschreven ontstaansgeschiedenis van het landschap niet of nauwelijks meer beleefbaar. Van de oorspronkelijke structuur van wierden en regelmatige blokverkaveling is binnen het plangebied nauwelijks meer iets te herkennen. Uitzondering hierop vormen de kerk en begraafplaats van Heveskes, die als relict bewaard zijn gebleven, net als het monument van Oterdum op de zeedijk.

De verkaveling binnen het plangebied, het gebied ten noorden van de Warvenweg (N992), is inmiddels ingericht en verkaveld voor de komst van grootschalige (chemische) industrie en is al deels als zodanig ingevuld. Het landschap van het plangebied oogt als dat van een grootschalig industriegebied in ontwikkeling, met de daarbij behorende havenarm, grote, lege, (deels) omheinde kavels, afgewisseld met reeds ontwikkelde kavels met (soms hoogopgaande) industriële bebouwing, installaties, depots en hoogspanningsleidingen.

In het westelijk deel is het terrein al meer als industrieterrein ontwikkeld dan in het oostelijk deel. Nog niet in gebruik genomen kavels liggen er in sommige gevallen verruigd bij. Op het industrieterrein zijn nog schaarse restanten aanwezig van de oorspronkelijke verkaveling en van opgaande beplantingen, maar het gebied wordt gedomineerd door rechte verkavelingen, grote kavels en brede profielen van wegen en openbare stroken. Verder zijn er wat opgaande beplantingen aanwezig rond enkele kavels en op enkele overhoekjes van het terrein.

Het landschap ten zuiden van de Warvenweg (buiten het plangebied) kent nog wel grotendeels een blokverkaveling en is in gebruik als landbouwgebied, met zeer verspreid liggende erven van boerderijen aan de Zomerdijk en de Kloosterlaan. Maar ook hier hebben nieuwe ontwikkelingen zich inmiddels aangediend, zoals de komst van een stortplaats en een windpark met meer dan dertig windturbines.

De gronden die in gebruik zijn voor bedrijvigheid en de uitgeefbare voorraad zijn in afbeelding 2.2.1 weergegeven.

Afbeelding 2.2.1 Uitgegeven terreinen (paars) en voorraad (geel) (maart 2015) (bron: MER Oosterhorn)

Hoofdstuk 3 Beleid

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft de Rijksoverheid haar visie op de ruimtelijke en mobiliteitsopgaven voor Nederland richting 2040. Conform de SVIR is de zeehaven van Delfzijl van nationale betekenis voor het goederenvervoer over water. Delfzijl is verder onderdeel van een stedelijke regio met een concentratie van de topsectoren energie en chemie.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) voorziet in de juridische borging van het nationaal ruimtelijk beleid uit de SVIR. Het bevat regels die de beleidsruimte van andere overheden ten aanzien van de inhoud van ruimtelijke plannen inperken, daar waar nationale belangen dat noodzakelijk maken. Titel 2.5 van het Barro gaat over de Waddenzee en het, ruimere, waddengebied. Het industrieterrein ligt in het waddengebied. In het Barro zijn regels opgenomen voor onder andere bebouwing in de Waddenzee en het waddengebied.

3.1.3 Structuurvisie Windenergie op land

De Structuurvisie Windenergie op land (2014) is een uitwerking van de SVIR. In deze uitwerking presenteert het kabinet een ruimtelijk plan voor de doorgroei van windenergie in Nederland. Het plan beoogt zodanige ruimtelijke voorwaarden te scheppen dat begin 2020 een opwekkingsvermogen van ten minste 6.000 megawatt (MW) door windturbines operationeel is. In deze structuurvisie zijn concrete gebieden aangewezen die geschikt zijn voor grootschalige windturbineparken en waarin een belangrijk deel van de 6.000 MW moeten worden gerealiseerd. Delfzijl, specifiek Oosterhorn en het gebied ten zuiden van Oosterhorn, is in de Structuurvisie Windenergie op land opgenomen.

3.1.4 Planologische Kernbeslissing Waddenzee

De Derde Nota Waddenzee of Planologische Kernbeslissing (PKB) Waddenzee (2007-2017) is het ruimtelijke plan voor het beheer van het Waddengebied. De PKB schrijft voor dat nieuwe bebouwing nabij de Waddenzee alleen mag plaatsvinden binnen de randvoorwaarden van het nationaal ruimtelijk beleid. Qua hoogte dient nieuwe bebouwing aan te sluiten bij de bestaande bebouwing en waar het gaat om bebouwing in het buitengebied moet die passen bij de aard van het landschap. Hierop gelden uitzonderingen. Daarnaast geldt het streven om verstoring van de duisternis door grootschalige lichthinder te voorkomen.

3.1.5 Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet heeft als doel het beschermen en in stand houden van bijzondere natuurgebieden (Natura 2000-gebieden en beschermde natuurmonumenten) in Nederland. Oosterhorn grenst direct aan het Natura 2000-gebied Waddenzee. In de bredere omgeving van het projectgebied liggen ook andere Natura 2000-gebieden.

In het kader van de toetsing aan de Natuurbeschermingswet wordt een passende beoordeling uitgevoerd, waarin de effecten op het Natura 2000-gebied Waddenzee en andere relevante Natura 2000-gebieden in beeld worden gebracht en beoordeeld.

3.1.6 Deltaprogramma Waddengebied

Het Deltaprogramma (2014) is een uitvoeringsprogramma van het Rijk op het gebied van zoetwatervoorziening en veiligheid. Het doel is om Nederland ook voor de volgende generaties te beschermen tegen hoogwater en te zorgen voor voldoende zoetwater. Het Deltaprogramma kent negen deelprogramma's, waaronder het deelprogramma Waddengebied. Het deelprogramma Waddengebied richt zich op de Waddenzee, de Waddeneilanden, de Eems-Dollard en de kustzones van Friesland, Groningen en Noord-Holland.

3.1.7 Nota Pieken in de delta

Deze beleidsnotitie beschrijft de economische agenda voor zes gebieden in Nederland. De ambitie is om van Nederland een concurrerende en dynamische economie te maken, onder andere door verbetering van het vestigingsklimaat. Daarvoor zijn gebiedsgerichte economische perspectieven opgesteld.

De Eemsdelta, bestaande uit de Nederlandse en Duitse havens aan de Eems, is één van de economische prioriteiten in Noord-Nederland. De doelstelling is een betere positionering van Eemsdelta in de richting van Noord- en Oosteuropa; inclusief achterlandverbindingen over water. Eemsdelta kan een belangrijke aan- en afvoerroute worden voor het Ruhrgebied. Ook neemt de handel met Noordoost Europa toe, wat kansen biedt voor Eemsdelta als logistiek knooppunt. Verder kan de Eemsdelta kansen creëren door de bestaande clustering in de havens te versterken en daartussen dwarsverbindingen te ontwikkelen.

3.1.8 Ontwikkelingsgebied Crisis- en herstelwet

Het plangebied is bij besluit van 13 mei 2014 aangewezen als ontwikkelingsgebied onder de Crisis- en herstelwet. Daarmee valt het plan onder artikel 2 lid 1 sub v van het Besluit Chw. Het plangebied heeft daardoor speciale aandacht als milieu-ontwikkelingsgebied en ter optimalisering van de milieugebruiksruimte. Het is daarnaast in de elfde tranche van de Crisis- en herstelwet (8 juli 2016) ook aangeduid als gebied waar een voorlopige bestemming voor windturbines kan worden gelegd.

In dat kader is door gemeente en provincie nader onderzoek gedaan ten aanzien van milieuaspecten en is ook door de provincie Groningen een structuurvisie opgesteld waarin de milieu-uitgangspunten voor de Eemsdelta nader zijn verwoord. In de volgende hoofdstukken (o.a. paragraaf 3.3.6) zal hier nader aandacht aan worden gegeven.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie Groningen

De Omgevingsvisie 2016 - 2020 van de provincie Groningen bevat de integrale lange termijnvisie van de provincie op de fysieke leefomgeving. De Omgevingsvisie komt in de plaats van het Provinciaal Omgevingsplan (POP).

De provincie wil het aantrekkelijke woon- en leefklimaat verder verbeteren. Vanuit die invalshoek wordt gekeken naar de kansen die zich voordoen om hier met het omgevingsbeleid een bijdrage aan te leveren. Het accent in het beleid ligt op het benutten van de ontwikkelingsmogelijkheden, naast het beschermen van de karakteristieke bebouwde en onbebouwde elementen. De provincie wil ruimte bieden voor ondernemerschap om in te spelen op de dynamische ontwikkelingen. Activiteiten lopen steeds meer door elkaar heen. Dat heeft gevolgen voor het ruimtegebruik. Functies, zoals bijvoorbeeld wonen en werken, zijn steeds minder van elkaar gescheiden.

Een belangrijk doel van de Omgevingsvisie is om op strategisch niveau samenhang aan te

bringen in het beleid voor de fysieke leefomgeving. Daarom zijn in de Omgevingsvisie zoveel mogelijk de visies op verschillende terreinen zoals ruimtelijke ontwikkeling, landschap en cultureel erfgoed, natuur, verkeer en vervoer, water, milieu en gebruik van natuurlijke hulpbronnen samengevoegd en inhoudelijk met elkaar verbonden. Er zijn ook onderdelen opgenomen van het provinciale beleid voor economie, energie en cultuur en welzijn, voor zover die gevolgen hebben voor de fysieke leefomgeving.

In deze Omgevingsvisie is al het provinciale beleid dat op een of andere manier raakt aan de fysieke leefomgeving geformuleerd en geordend in vijf samenhangende thema's en elf provinciale 'belangen':

Ruimte

- Ruimtelijke kwaliteit
- Aantrekkelijk vestigingsklimaat
- Ruimte voor duurzame energie
- Vitale landbouw

Natuur en landschap

- Beschermen landschap en cultureel erfgoed
- Vergroten biodiversiteit

Water

- Waterveiligheid
- Schoon en voldoende water

Mobiliteit

- Bereikbaarheid

Milieu

- Tegengaan milieuhinder
- Gebruik van de ondergrond

De Omgevingsvisie bevat uitgangspunten en strategische keuzes en informeert de bestuurlijke en maatschappelijke partners over de ambities, verwachtingen en doelen op deze 'belangen'. De Omgevingsvisie is zodoende een kaderstellend document voor de uitwerking van het beleid op deelreinen door de provincie zelf en door gemeenten en waterschappen. Ook voor andere partijen (bedrijven) die iets willen dat invloed heeft op de fysieke leefomgeving, biedt de Omgevingsvisie houvast.

Aantrekkelijk vestigingsklimaat

Zeehaventerreinen

In de provincie bevinden zich twee belangrijke zeehaventerreinen: Eemshaven en Delfzijl/Oosterhorn. Delfzijl heeft een meer industrieel karakter, waarbij de chemie en in mindere mate de metaalsector overheersen. In de Eemshaven is sprake van bedrijvigheid op logistiek gebied en opslag (containers, bulk) en energie gerelateerde ruimtevragende en/of zware industriële activiteiten.

Op de zeehaventerreinen is nog ruim 700 ha uitgeefbaar. De Eemshaven en Delfzijl/Oosterhorn zijn industriële havens met goede zeehavenfaciliteiten. Daarnaast kunnen ook ruimtevragende bedrijven en/of zware industriële activiteiten uit de hogere milieucategorieën die niet direct afhankelijk zijn van zeetransport zich er vestigen.

Uitbreiding van zeehaventerreinen wordt alleen toegestaan als dat past in een visie op

bedrijventerreinen, die regionaal is afgestemd en waardoor geen overaanbod wordt gecreëerd. De provincie hecht eraan om in die visie de zeehaventerreinen in te delen in zones/segmenten, specifiek gericht op bepaalde clusters of sectoren (bijvoorbeeld chemie, energie, logistiek, agribusiness, data en recycling). Door bedrijven te clusteren kunnen ze wederzijds gebruik maken van elkaars reststromen en -producten. Dit wil de provincie verder versterken.

Visie op bedrijventerreinen

De provincie wil overaanbod en als gevolg daarvan onnodig ruimtebeslag voorkomen. Daarom wordt van gemeenten gevraagd om in regionaal verband samen een visie te op te stellen over de gewenste ontwikkeling van de bedrijventerreinen in de betrokken gemeenten. Daarin moeten zij aandacht besteden aan:

- de kwantiteit en kwaliteit van het aanbod aan bedrijventerreinen;
- het wegnemen van overcapaciteit (door bijvoorbeeld temporisering, herstructurering, transformatie of intrekken van capaciteit in bestemmingsplannen);
- de herstructurerings- en/of transformatieopgave.

Die visie maakt bij voorkeur deel uit van een regionale integrale visie over wonen, bedrijventerreinen en detailhandel. Het integrale karakter van een dergelijke visie leidt ertoe dat niet meer per domein aparte strategische visies worden ontwikkeld, maar in samenhang en vooruitlopend op de nieuwe Omgevingswet. Het voorgaande laat onverlet dat de gemeenten die van de betreffende regio deel uitmaken ook kunnen kiezen voor een regionale separate bedrijventerreinenvisie.

Ruimte voor duurzame energie

In paragraaf 13.2.3 van de Omgevingsvisie is beschreven hoe de provincie omgaat met windenergie. Het Rijk heeft met alle provincies afgesproken dat zij ruimte reserveren voor de plaatsing van 6.000 MW windenergie op land in 2020. De provincie heeft een taakstelling om een gezamenlijk vermogen van maximaal 855,5 MW te plaatsen.

Bij de ruimtelijke inpassing van deze taakstelling kiest de provincie voor concentratie in de vorm van drie grootschalige windparken, waaronder Delfzijl/Oosterhorn. Vanuit zuinig ruimtegebruik wijst de provincie alleen de planologische ruimte aan die nodig is voor het behalen van de taakstelling. Binnen deze gebieden streeft de provincie naar een optimaal energetisch vermogen met daarbij nadrukkelijk aandacht voor het minimaliseren van de nadelige effecten op mens en omgeving. Bij het realiseren van windparken geldt het door Provinciale Staten vastgestelde Beleidskader Sanering, opschaling, gebiedsfonds en participatie.

De provincie wil de mogelijkheid creëren van een heroverweging van de locatie voor een windpark na afloop van de exploitatietermijn. Ze wil dit bewerkstelligen door de nieuwe windparken tijdelijk te bestemmen of te doen bestemmen. Afspraken hierover legt de provincie vast met de betrokken ontwikkelaars, gemeenten en in voorkomende gevallen het Rijk.

Structuurvisie Eemsmond-Delfzijl

Om de gewenste economische ontwikkelingen in de Eemsdelta ruimtelijk te faciliteren, maakt de provincie een Structuurvisie Eemsmond-Delfzijl. De structuurvisie vormt het kader voor de bestemmingsplannen in onder andere Eemshaven en Delfzijl, waaronder voorliggend bestemmingsplan. Bedrijven mogen zich daar vestigen op voorwaarde dat de milieueffecten ervan binnen kaders blijven en natuur in stand wordt gehouden of hersteld. De Structuurvisie Eemsmond-Delfzijl wordt opgesteld om de planuitwerking en -procedures binnen de Eemshaven en Oosterhorn en het gebied daartussen gecoördineerd te laten verlopen.

Vanwege de aard en omvang van de plannen en de nabijheid van Natura 2000-gebieden is voor deze plannen een milieueffectrapportage (MER) en Passende Beoordeling nodig. Deze focussen zich op de cumulatieve effecten van de plannen afzonderlijk en tezamen. In paragraaf 3.3.6 wordt nader ingegaan op de Structuurvisie.

3.2.2 Provinciale Omgevingsverordening

De Omgevingsverordening Provincie Groningen 2016 (hierna Omgevingsverordening genoemd) bevat regels voor de fysieke leefomgeving in de provincie Groningen. Deze regels richten zich op de thema's ruimtelijke ordening, water, infrastructuur, milieu en ontgrondingen. De Omgevingsverordening is nauw verbonden met de Omgevingsvisie provincie Groningen 2016 - 2020. Met de Omgevingsverordening laat de provincie haar beleid uit de Omgevingsvisie doorwerken in plannen van gemeenten en waterschappen.

De relevante bepalingen uit de Omgevingsverordening zijn opgenomen in dit bestemmingsplan. Hieronder zijn de titels weergegeven die, al dan niet deels, betrekking op het onderhavig plangebied. Voor meer informatie over de inhoud van de titels wordt verwezen naar de Omgevingsverordening.

Onderwerp	Titel
Zorg voor ruimtelijke kwaliteit	2.2
Bundeling van verstedelijking	2.3
Veiligheid en bescherming van milieu (waterkeringszone, Provinciaal basisnet Groningen, stilte en duisternis)	2.7
Infrastructuur (nieuwe helikopterhaven niet toegestaan)	2.10
Duurzame energie (concentratiegebieden grootschalige windenergie)	2.11
Bescherming van natuur en bos (NNN-natuurgebieden, bos- en natuurgebieden buiten het NNN)	2.12
Bescherming landschap en kernkarakteristieken (Waddenzee, wierden, zones rond wierden en wierdedorpen)	2.13
Waterveiligheid (regionale waterkeringen, veiligheidsnormen inzake hoogte en stabiliteit regionale waterkeringen, aanpassing aan veiligheidsnormen)	3.2
Waterkwantiteit (normen waterkwantiteit)	3.3
Gesloten stortplaatsen	5.2

Het gebied Oterdummer Driehoek (totaal circa 42 ha), in de noordoostelijke punt van het plangebied, ligt in het buitengebied conform de Omgevingsverordening. Daarom is een industriële functie niet toegestaan. In bestuurlijk overleg tussen provincie, gemeente en Groningen Seaports (GSP) is afgesproken dat in de Oterdumer Driehoek de huidige functies blijven bestaan; dit wil zeggen vijf windturbines en een gronddepot. GSP heeft aangegeven de wens te hebben om hier in toekomst een logistieke functie mogelijk te maken, in de vorm van op- en overslag en bijbehorende activiteiten. Door provincie en gemeente is aangegeven hiervoor open te staan op het moment dat aangetoond kan worden dat er, met toepassing van de de Ladder voor duurzame verstedelijking, nut en noodzaak is voor deze specifieke locatie.

Het gebied Grote Polder (totaal circa 16 ha), in de oostelijke punt van het plangebied, ligt ook in het buitengebied conform de Omgevingsverordening. Het gebied Grote Polder kende in het verleden geen industriebestemming. In het kader van het project Marconi is dit gebied in

beeld als toekomstige spuilocatie. Het gebied is in de planvorming aangewezen als groenzone en draagt in potentie bij aan de wens vanuit Borgsweer voor een groene buffer. Het gebied kan mogelijk ingezet worden als mitigerende maatregel voor natuur. Industriële ontwikkeling is niet toegestaan.

3.2.3 Integraal Milieu Beleidsplan

In 2013 heeft de provincie Groningen haar milieubeleid geformuleerd. De focus ligt op het verminderen van milieueffecten, maatwerk in de verschillende regio's, strenge eisen aan milieuvergunningen en het erkennen van het grote belang van goede ruimtelijke ordening bij het voorkomen van milieuknelpunten. Eén van de uitgangspunten is: het juiste bedrijf op de juiste plek. Dit uitgangspunt wordt in nauwe samenwerking met gemeenten en Groningen Seaports invulling gegeven in de praktijk. De provincie Groningen heeft met de Eemshaven en Oosterhorn ruimte om de zwaarste categorieën bedrijvigheid bij elkaar te huisvesten op goed geëquiperde industrieterreinen op relatief gunstige afstand van bewoning, waarmee elders in de provincie meer rust kan worden behouden en minder overlast hoeft te ontstaan (effectief concentratiebeleid).

Het nieuwe milieubeleid is vastgelegd in het Integraal Milieu Beleidsplan (IMB) provincie Groningen. Het IMB geeft antwoord op de vraag hoe prioriteiten en keuzes van de provincie Groningen doorwerken in de kwaliteit van water, bodem en lucht. Ook stuurt de Omgevingsvisie via het IMB op de wijze waarop de provincie de milieuhinder wil beperken en stilte en duisternis wil bevorderen.

Ernstige gevallen van hinder en ernstige hinder door milieueffecten zijn op termijn niet gewenst. Daarnaast is het beleid gericht op het voorkomen van nieuwe milieuknelpunten door nieuwe ontwikkelingen (bedrijvigheid, woningbouw). In het IMB introduceert de provincie de Gezondheidseffectscreenings score (GES-score) als maat voor de waardering van de milieubelasting door luchtvervuiling, geur, geluid en veiligheidsrisico's. Hieraan is ook de ambitie gekoppeld om provinciebreed GES 5 of beter te scoren voor de algemene milieukwaliteit. Voor de aspecten geur en luchtkwaliteit gelden lagere (strengere) GES-klassen als doel. Op het gebiedspecifieke beleid voor Oosterhorn wordt nader ingegaan in paragraaf 3.3.6.

3.2.4 Provinciaal windbeleid

Om het landschap te beschermen kiest de provincie ervoor om de grootschalige productie van windenergie te concentreren in een aantal windturbineparken. Daarnaast ziet de provincie opwekking van windenergie als een industriële activiteit die thuishoort op of nabij bedrijventerreinen.

Reeds in het Streekplan uit 1994 is bepaald dat bij Delfzijl/Oosterhorn en de Eemshaven windturbineparken zijn toegestaan. Op basis van onder andere het windaanbod, het omgevingskarakter en de capaciteit van het elektriciteitsnet werd de omgeving van deze beide zeehavengebieden als meest geschikt geacht voor de ontwikkeling van windturbineparken. Sinds 1994 is dit beleid bestendig en is het concentratiegebied bij Delfzijl aan de west- en zuidzijde uitgebreid.

De provincie heeft in IPO-verband de afspraak gemaakt met het Rijk dat er in de provincie 855,5 megawatt (MW) wordt gerealiseerd. Deze taakstelling maakt onderdeel uit van de opgave om, zoals verwoord in het SER-energieakkoord, in 2020 6.000 MW wind op land te hebben gerealiseerd. De taakstelling voor de provincie is uitgedrukt in opgesteld vermogen (aantal MW). Hiermee is het opgesteld vermogen leidend voor de provincie.

Vanuit de gedachte van optimaal ruimtegebruik heeft de provincie de planologische ruimte aangewezen die nodig is voor de realisering van deze taakstelling. De provincie houdt daarbij vast aan het concentratiebeleid. Binnen de concentratiegebieden streeft de provincie naar een optimaal energetisch vermogen met daarbij aandacht voor de reductie van nadelige effecten

op mens en omgeving.

Oosterhorn is een bedrijventerrein. Dit heeft gevolgen voor de mogelijkheden om een windpark te realiseren; bij de inpassing van de windturbines dient rekening te worden gehouden met de bestaande bebouwing en infrastructuur, daarnaast dienen de windturbines de uitgeefbaarheid van de nog niet uit gegeven bedrijfspercelen niet onevenredig te belemmeren. Bij het ontwerpen van het windturbinepark is, naast het feit dat de opstelling dient te voldoen aan alle wettelijke normen en eisen, rekening gehouden met de mogelijkheden om het bedrijventerrein verder te ontwikkelen.

Het uitgangspunt bij de uitwerking van de plannen is derhalve geweest om binnen de gegeven beperkingen een economisch rendabel windpark te ontwikkelen met een optimaal energetisch vermogen. Hiertoe is de opstelling in overleg met de initiatiefnemer van het windturbinepark tot stand gekomen.

Op het bedrijventerrein Oosterhorn staan momenteel geen windturbines, daarom is er op dit terrein geen sprake van het herstructureren van bestaande windturbines. De Pier van Oterdum maakt ook onderdeel uit van het plangebied. Hier zijn in 2015 vijf windturbines gebouwd die onderdeel uitmaken van het windturbinepark Delfzijl-Noord. In september 2015 is dit Windpark officieel geopend. Er is geen voornemen tot herstructurering van deze turbines binnen de planperiode van het bestemmingsplan Oosterhorn.

De provincie en gemeente streven er naar om de nog te realiseren windturbineparken planologisch tijdelijk toe te staan, zodat nieuwe en gewenste ontwikkelingen niet worden geblokkeerd door planologische rechten voor onbepaalde tijd. Het Rijk ondersteunt dit streven en wil het mogelijk maken dat windturbines worden bestemd door middel van een voorlopige bestemming. Deze voorlopige bestemming kan ook worden benut in het bestemmingsplan Oosterhorn en biedt de mogelijkheid om na afloop van de termijn van de voorlopige bestemming het windturbinepark eventueel te herstructureren. De initiatiefnemer van het windturbinepark levert daarnaast een bijdrage aan het parkfonds van €1050,- per MW per jaar.

Daarnaast is het beleidskader Sanering en opschaling, gebiedsfonds en participatie van toepassing, welke zowel door gemeente als provincie is vastgesteld. Op grond van dit beleidskader dient de initiatiefnemer van het windturbinepark voor elke 30 MW die wordt gerealiseerd op Oosterhorn 1 MW aan solitair vermogen buiten de concentratiegebieden te saneren.

In Hoofdstuk 4 zijn per milieuthema en omgevingsaspect de effecten onderzocht voor de bouw van het windpark.

3.3 Regionaal beleid

3.3.1 Ecologie en Economie in balans

In 2009 is op initiatief van de provincie Groningen het project 'Ecologie en Economie in balans (E&E)' gestart, vanuit de wens om met de partijen rond de haven- en industrieterreinen in de Eemsdelta te komen tot een nieuwe manier van samenwerken. Op 30 juni 2014 hebben alle betrokken partijen hierover een samenwerkingsovereenkomst ondertekend. De afspraken die binnen het project E&E met de gemeenten, waterschappen, bedrijven en natuur- en milieuorganisaties in de regio Eemsdelta zijn gemaakt, zijn doorvertaald in de Ontwikkelvisie Eemsdelta (zie paragraaf 3.3.2).

3.3.2 Ontwikkelingsvisie Eemsdelta

De Ontwikkelingsvisie Eemsdelta (2013) is opgesteld door de vier gemeenten Delfzijl, Eemsmond, Appingedam en Loppersum (DEAL-gemeenten) en de provincie Groningen. De ontwikkelingsvisie is gemaakt voor de periode tot 2030. Het doel van de ontwikkelingsvisie is het aanjagen van ontwikkelingen en functies in de regio en het sturen en ordenen hiervan. De visie biedt ruimte voor havenontwikkeling en de ontwikkeling van de chemische industrie in Delfzijl. In de visie wordt ook ingezet op de realisatie van infrastructuur. In de visie zijn ook milieudoelen opgenomen: volledige ontwikkeling van Oosterhorn kan volgens de visie alleen als dat gepaard gaat met maatregelen voor de natuur.

Tijdens de vaststelling van de ontwikkelvisie is het convenant "Doorwerking Ontwikkelingsvisie Eemsdelta" getekend. Hierbij is onder meer afgesproken dat de ontwikkelingsvisie doorwerkt in bestemmingsplannen.

3.3.3 Economische visie Eemsdelta 2030

De DEAL-gemeenten hebben een visie (2012) op de economische ontwikkelingen in de Eemsdelta opgesteld die als belangrijkste thema's onderscheidt: energie, chemie, havens en logistiek, agrocluster, agribusiness, industriële dienstverlening, recycling, zorg en welzijn. Per thema wordt aangegeven waarop de DEAL-gemeenten inzetten. Dat is onder meer de vestiging van energie-intensieve bedrijvigheid nabij de Eemshaven en Oosterhorn-Delfzijl en de ontwikkeling van infrastructuur, zoals de buizenzone Eemshaven-Delfzijl.

3.3.4 Bedrijventerreinvisie Eemsdelta

De bedrijventerreinvisie Eemsdelta is in 2015 opgesteld. De visie is opgesteld door de vier samenwerkende DEAL gemeenten en is een actualisering van de bedrijventerreinvisie uit 2003. De bedrijventerreinen in de Eemsdelta, inclusief de industrie- en zeehaventerreinen in Delfzijl en de Eemshaven, vormen onderdeel van deze visie.

De visie bevat een analyse en een interpretatie van de vraag en het aanbod van de bedrijventerreinen in de Eemsdelta. Er is een kwantitatieve analyse uitgevoerd op basis van scenario's van het Centraal Planbureau (CPB). Daarbij is gekozen om voor de verwachte nationale groei uit te gaan van de twee scenario's Strong Europe (SE) en Transatlantic Market (TM). Scenario SE gaat uit van een matige economische ontwikkeling, met een accent op de publieke sector. Scenario TM gaat uit van een redelijke economische ontwikkeling met een accent op de private sector. De ontwikkelingen zijn vervolgens bij ondernemers kwalitatief getoetst en vertaald naar de ruimtebehoefte voor beide scenario's.

Vraag zeehaventerreinen

De berekende jaarlijkse vraag naar zeehaventerreinen (excl. ijzeren voorraad en strategische reserve) voor de zeehaventerreinen komt uit op 14 ha (per jaar) in het SE-scenario en op 17 ha (per jaar) in het TM-scenario. Dit is in lijn met de gemiddelde gerealiseerde uitgifte (16 ha/jaar) over de periode 1987-2014. De berekende gemiddelde uitgifte is echter lager dan de gerealiseerde uitgifte in de 'piekperiode' 2000-2013. In die periode bedroeg de gemiddelde jaarlijkse uitgifte namelijk 24 ha. Binnen die periode valt ook het jaar 2008 met een uitgifte van 120 ha voor de energiecentrales.

Berekende vraag zeehaventerreinen tot 2035

De berekende vraag naar zeehaventerreinen in de periode 2015 -2035 bedraagt: 287 hectare vanuit het SE scenario en 353 hectare vanuit het TM scenario.

Ijzeren voorraad

De ijzeren voorraad betreft de voorraad bedrijventerrein die op ieder moment beschikbaar moet zijn om de klanten te kunnen bedienen. Het gaat om de planologische reservering van ruimte op de korte termijn op basis van vijf maal de berekende gemiddelde uitgifte voor de komende tien jaar. Voor de Eemsdelta komt dit neer op 66 ha in het SE-scenario en 87 ha in het TM-scenario.

Strategische reserve

De strategische reserve wordt aangehouden om op langere termijn over voldoende aanbod aan vestigingsruimte te beschikken en omvat ondermeer ruimte voor grote (incidentele) vestigers (datacenters, bedrijven uit de sectoren energie, automotive en reststoffenverwerking) en ook voor mogelijke uitplaatsingen van milieuhinderlijke bedrijven vanuit de regio. De strategische voorraad is niet gekoppeld aan sectoren (sectordoorsnijdend). De beredeneerde aanname voor de strategische reserve bedraagt 165 ha.

Aanbod zeehaventerreinen

In Eemshaven/Delfzijl is per eind 2014 een voorraad van 714 ha aan zeehaventerrein beschikbaar. Deze 714 hectare betreft de oppervlakte inclusief de Grote Polder (23 hectare) en de Oterdummer Driehoek (31 hectare), gezamenlijk 54 hectare. Beide gebieden behoren tot de zeehaventerreinen in beheer bij Groningen Seaports, maar zijn planologisch niet bestemd voor de vestiging van industrie. Afhankelijk van de toekomstige invulling van beide gebieden kunnen deze beide terreinen daarom gerekend worden als "op termijn uitgeefbaar" voor bedrijvigheid of voor een andere functie. Derhalve zijn de Grote Polder en de Oterdummer Driehoek, op de "uitgeefbare voorraad" zeehaventerreinen in mindering gebracht.

Vraag-aanbod analyse hectares zeehaventerreinen

De totale berekende vraag naar zeehaventerreinen tot en met 2035 bedraagt 518 ha in het SE-scenario en 605 ha in het TM-scenario. Dit is het totaal van de berekende vraag, de ijzeren voorraad en de strategische reserve. Bij vergelijking van vraag en aanbod blijkt dat er een rekenkundig overschot van 142 ha in het SE-scenario en 55 ha in het TM-scenario bestaat (tabel 3.3.1).

Tenslotte wordt op alle niet-ingerichte bedrijventerreinen een percentage van 10-20% op de uitgeefbare hectares in mindering gebracht voor de aanleg van nieuwe infrastructuur. Het betreft onder meer wegen, waterberging, landschappelijke inpassing, kabel- en leidingstroken. In deze visie wordt uitgegaan van 10% voor niet uitgeefbaar terrein vanwege nieuwe infrastructuur, hoewel dit percentage voor het Energypark-Eemshaven en Eemshaven Zuidoost kan oplopen tot meer dan 20%.

	hectare	hectare
Voorraad zeehaventerreinen, ultimo Q4 2014 (in beheer bij Groningen Seaports)	714	714
Niet planologisch bestemd als bedrijventerrein (Grote Polder, Oterdummer Driehoek)	54	54
Uitgeefbare voorraad zeehaventerreinen, ultimo Q4 2014	660	660
Vraag naar zeehaventerreinen 2015–2035	SE-scenario (ha)	TM-scenario (ha)
A: Berekende vraag uitgifte 2015–2035	287	353
B: IJzeren voorraad 2015–2035	66	87
C: Strategische reserve 2015–2035	165	165
Totale ruimtevraag A+B+C periode 2015–2035	518	605
Uitgeefbare voorraad aanbod minus vraag 2035	142	55
Infrastructuur uitgeefbare bedrijventerreinen (- 10%) (*)	66	66
Netto uitgeefbare voorraad zeehaventerreinen 2035	76	- 11
(*) : 10% is berekend over de uitgeefbare voorraad zeehaventerreinen, ultimo Q4 2014		

Tabel 3.3.1 Vraag-aanbod confrontatie zeehaventerreinen

Uit de confrontatie van vraag en aanbod blijkt dat er voldoende zeehaventerrein beschikbaar is om in de planperiode naar 2035 in de vraag naar terreinen te voorzien. Daarbij uitgaande van een berekening op basis van de beide scenario's (TM en SE) waarbij een negatief, respectievelijk een beperkt positief saldo resteert.

De Bedrijventerreinvisie is, samen met de Havenvisie 2030 (paragraaf 3.5.1), van belang voor de toetsing aan de Ladder voor duurzame verstedelijking. Die toetsing vindt plaats in paragraaf 5.3.

3.3.5 Regieplan Eemshaven-Oosterhorn

Het Regieplan is de voorloper van de Structuurvisie Eemsmund-Delfzijl, zonder formele status maar met deels dezelfde inhoud en functie.

De afgelopen jaren zijn veel majeure ontwikkelingen en projecten van start gegaan, met grote effecten op de omgeving en het ruimtegebruik. De verschillende ontwikkelingen zijn van invloed op elkaar, kunnen elkaar in de weg zitten en vragen om zorgvuldigheid in de volgorde, fasering, etc. Initiatiefnemers werken soms langs elkaar heen en het ontbreekt aan overzicht. Er is, kortom, grote behoefte aan regie om 'ongelukken' (ruimtelijk, ecologisch, financieel) te voorkomen. Dit is de belangrijkste aanleiding voor de Structuurvisie.

Met het Regieplan wordt beoogt één werkwijze en methodiek te bepalen voor het opstellen van bestemmingsplannen, m.e.r.'s en Passende Beoordelingen voor alle bestemmingsplannen in het gebied Eemsmund-Delfzijl. Deze werkwijze betreft vier zaken:

- een eenduidige methodiek voor het opstellen van alternatieven;
- een gelijke wijze van beoordelen van effecten;
- het gebruik van dezelfde brondocumenten;
- afstemming in de wijze waarop de te nemen maatregelen worden geborgd in bestemmingsplannen of middels ander instrumentarium.

3.3.6 Structuurvisie Eemsmond-Delfzijl

De commissie voor de milieueffectrapportage (Cmer) heeft een advies uitgebracht over het bovengenoemde regieplan en adviseerde dat de regionale keuzes bestuurlijk bindend moeten worden vastgelegd in een regionale structuurvisie. Het bevoegd gezag heeft dit advies overgenomen. De regionale Structuurvisie wordt een uitwerking van de Ontwikkelingsvisie Eemsdelta. Het regieplan Eemshaven-Oosterhorn is hiervoor het vertrekpunt.

De Structuurvisie gaat over 15 grote ruimtelijke projecten in het gebied Eemsdelta. De structuurvisie is in ontwikkeling en is nog niet vastgesteld. De ontwikkeling van de Structuurvisie loopt gelijk op met de ontwikkeling van het MER en bestemmingsplan voor Oosterhorn.

Het plangebied bestaat uit de Eemshaven, de haven van Delfzijl en een aantal direct naastgelegen gebieden. De effecten van deze projecten kunnen gezamenlijk belastend zijn voor mens, natuur en milieu en een groter deel van de beschikbare milieugebruiksruimte innemen of onderling deels conflicteren met elkaar. Doel van de Structuurvisie is het bepalen van een ruimtelijk kader en milieubeleid voor verdere planvorming met het uitgangspunt dat de omgevingseffecten van de 15 projecten individueel en cumulatief passen binnen de beschikbare milieugebruiksruimte.

De Structuurvisie is een uitwerking van de Omgevingsvisie 2016-2020. De daarin geformuleerde opgave Energyport met de daarbij benoemde prioritaire belangen staan centraal. Het plangebied van de Structuurvisie valt ook binnen het gebied van de opgave Waddengebied. Ook die opgave en de daarbij behorende belangen worden meegenomen in de afwegingen. De projecten uit de Structuurvisie dragen bij aan de belangen van beide opgaven. De uitdaging zit in het in balans brengen van de (duurzame) energie en economische belangen en de belangen van leefomgeving, natuur en landschap.

De belangen die in de afwegingen voor de Structuurvisie worden meegenomen zijn in volgorde van belangrijkheid:

1. ruimte voor duurzame energie
2. aantrekkelijk vestigingsklimaat (bedrijven)
3. tegengaan van milieuhinder
4. waterveiligheid
5. het vergroten van de biodiversiteit
6. het beschermen van het landschap en cultureel erfgoed
7. aantrekkelijk vestigingsklimaat (recreatie en toerisme)

In het MER en de Passende beoordeling die ten behoeve van de Structuurvisie zijn opgesteld, zijn de omgevingseffecten van alle 15 ontwikkelingen individueel en in samenhang (cumulatief) beoordeeld. Het blijkt dat de projecten op basis van wetgeving en beleid naast elkaar mogelijk zijn, maar niet zomaar en zonder meer. De Structuurvisie maakt de dilemma's zichtbaar en biedt oplossingen aan. Op sommige onderdelen worden belangen afgewogen en beleidsmatige keuzes gemaakt, bijvoorbeeld ten aanzien van normering op het gebied van geluid en geur.

De belangrijkste bevindingen uit de Structuurvisie, voor zover van toepassing op Oosterhorn, zijn dat:

- a. gebiedsgericht milieubeleid wenselijk en noodzakelijk is voor het plangebied van de ontwerp-Structuurvisie en dat dit milieubeleid de grenzen bepaalt van de beschikbare milieugebruiksruimte;
- b. binnen de beschikbare milieugebruiksruimte alle 15 ontwikkelingen inpasbaar zijn, al dan niet met maatregelen op projectniveau;
- c. in het gebiedsgericht milieubeleid
 1. normen zijn vastgelegd voor de toegestane cumulatieve geluidbelasting (65 dB L_{cum});
 2. normen zijn vastgelegd voor de geluidbelasting per windpark (47 dB L_{den});
 3. de individuele norm voor geur in de beleidsregel VTH is aangescherpt;

4. de cumulatieve waarde voor geurgevoelige objecten in de omgeving van Oosterhorn bedraagt GES-3 + 60%;
 5. voor de combinatie van windenergie en bedrijven op concreet projectniveau maatwerk wordt toegepast met betrekking tot externe veiligheid;
 6. procesafspraken zijn vastgelegd tussen partijen over uitstoot van stikstof, zware metalen en geur.
- d. economische activiteiten in balans met de ecologische kwaliteit van het gebied zijn, onder de voorwaarde van de Ecologische Plus (inhoud en proces).

De doorwerking van het milieubeleid uit de Structuurvisie wordt geregeld in een overeenkomst tussen gemeenten, provincie en Groningen Seaports. Door vaststelling in het college van burgemeester en wethouders wordt het daarmee milieubeleid van de gemeente, in dit geval Delfzijl. Het wordt niet in de Omgevingsverordening geregeld; wel is het de bedoeling om dit in het VTH-kader (beleidsregel van de provincie) te regelen.

Ruimtelijk beleid en milieunormen (geluid, geur), voor zover opgenomen in deze structuurvisie en de bijbehorende MER, worden geregeld in de regels van voorliggend bestemmingsplan. De regeling wordt nader toegelicht in de juridische vormgeving (Hoofdstuk 6).

Omdat een aantal milieu-uitgangspunten uit de structuurvisie direct betrekking hebben op de gebruiksmogelijkheden in dit bestemmingsplan en omdat het plangebied is aangewezen in het kader van de Crisis- en herstelwet (Chw) als ontwikkelingsgebied is het niet meer dan logisch dat er ten aanzien van milieuaspecten op een wat vernieuwende ontwikkelingsgerichte wijze in het bestemmingsplan wordt omgegaan met deze aspecten. In dat kader is ook bezien of milieuregels niet als algemene borging in dit bestemmingsplan kunnen worden meegenomen in dit bestemmingsplan met verbrede reikwijdte. Daarmee wordt ook al gekeken hoe in de toekomst onder de Omgevingswet regeling kan plaats vinden in een omgevingsplan.

Bovenstaande heeft er toe geleid dat er is besloten om in dit plan uit te gaan van sturing op milieueffecten, bijvoorbeeld door het opnemen van geurnormen en geluidnormen. Zodoende wordt de regeling van interne (milieu-)zoning op basis van de VNG-bedrijvenlijst losgelaten.

3.4 Gemeentelijk beleid

3.4.1 Notitie ruimtelijke uitgangspunten Oosterhorn

Alhoewel er in zijn algemeenheid wel een goed beeld is van de doelen van het bestemmingsplan, bleek bij de projectstart dat er behoefte was aan een ruimtelijk beleidskader. De notitie uit 2015 voorziet hierin. Doel van de notitie is de belangrijkste uitgangspunten te formuleren op basis waarvan een nieuw bestemmingsplan kan worden vastgesteld, begeleid door een MER en een passende beoordeling.

3.4.2 Facetplan Geluidszone

Met het Facetplan Geluidszone (onherroepelijk 2013) heeft de gemeente de geluidruimte en de geluidszone rondom de industrieterreinen in Delfzijl opnieuw juridisch en planologisch vastgesteld. De oude geluidszone rond de industrieterreinen verhinderde het duurzaam doorontwikkelen van de industrieterreinen. Het plan heeft alleen betrekking op industrielaawaai. Het facetplan omvat onder andere de industrieterreinen Oosterhorn en Farmsumerpoort.

3.4.3 Gemeentelijk windbeleid

De gemeente Delfzijl heeft in het kader van haar duurzaamheidsbeleid reeds in 2011 in principe ingestemd met de (verdere) invulling van de windgebieden zoals in het provinciaal omgevingsplan vastgelegd (met uitzondering van de recente aanwijzing aan de westzijde). Het bestemmingsplan Oosterhorn geeft concreet invulling aan een belangrijk deel van de beoogde windproductie bij Delfzijl.

3.4.4 Marconi

Marconi is een ruimtelijke visie op het centrum en de haven van Delfzijl en de Waddenzeekust bij Delfzijl. Het kernidee achter het project is dat het stadscentrum van Delfzijl sterker met de haven en de waddenzeekust verbonden moet worden. Het herstel van het maritieme karakter is een eerste stap naar aantrekkelijk woon- en werkklimaat in Delfzijl.

Afbeelding 3.4.1 Toekomstbeeld maritieme zone

3.5 Groningen Seaports

3.5.1 Havenvisie 2030

Groningen Seaports (GSP) voert het beheer over onder meer de zeehavens Eemshaven en Delfzijl en de daarbij aangrenzende industriegebieden in de provincie Groningen. In haar Havenvisie 2030 gaat Groningen Seaports in op de ontwikkelingen en trends in de sectoren op de haventerreinen van Eemshaven en Delfzijl en op de concurrentiepositie van de havens.

'Economische Groei = Groen!' is het motto van de visie, die richting geeft aan de groeistrategie tot 2030; de realisatie van economische groei in combinatie met de ambitie om deze op een duurzame manier tot stand te brengen.

In de visie zijn twee lange termijnontwikkelingen geïdentificeerd als belangrijkste onzekerheden, namelijk het lange termijn economisch groeipotentieel en de lange termijn economische inrichting.

Lange termijn economisch groeipotentieel

De economische ontwikkeling is de trend met de grootste onvoorspelbaarheid. Hierbij is met name de vraag wanneer de economie weer zal aantrekken en met welk groeipercentage dat gaat gebeuren. Zien we op de lange termijn weer economische groei? Of krijgen we te maken met een langdurige periode van economische stagnatie? Hoe dit uitpakt zal vanzelfsprekend een zeer grote impact hebben op de toekomst van Groningen Seaports, de totale investeringsruimte en het groeipotentieel voor het beheersgebied in termen van industriële productie en de overslag.

Lange termijn economische inrichting

De tweede voornaamste onzekerheid in termen van onvoorspelbaarheid en impact wordt bepaald door een tweetal samenhangende trends:

- grondstoffenschaarste en overgang naar hergebruik;
- energievoorziening van de toekomst; verduurzaming en decentrale opwekking.

Wanneer de twee hiervoor beschreven meest toonaangevende onzekerheden met elkaar geconfronteerd worden, ontstaan vier scenario's die de toekomst op langere termijn weergeven. Deze toekomstvormen daarmee scenario's voor de visie.

Afbeelding 3.5.1 Kwalitatieve beschrijving scenarios's

Afbeelding 3.5.2 Kwantitatieve beschrijving scenario's

Uit de potentieramingen blijkt dat in de scenario's Grijze Groei, Groene Krimp en Groene Groei de potentie voor de bedrijvigheid in het beheersgebied van Groningen Seaports om door te groeien overeind blijft. De conclusie van de confrontatieanalyse op basis van de potentieramingen is dat de Havensie 2030 robuust is voor drie van de vier scenario's. De manier waarop de Havensie 2030 invulling zal krijgen in de diverse scenario's is wel zeer verschillend. Dit betreft niet alleen de mate van groei, maar vooral ook het karakter van die groei.

De verduurzaming zal in de Groene scenario's doorzetten en de leefomgeving, kennis en samenwerking zullen tot hun recht komen in het Groene Groei scenario. In het Groene Krimp scenario staan deze thema's nog altijd centraal, maar zal het totale investeringsvolume hiervoor beduidend lager zijn.

In Grijze Groei blijven de leefomgeving, kennis en samenwerking overeind, maar zullen meer in het teken staan van volumegroei en efficiëntieverbetering. De verbreding van de clusters krijgt dan wel vorm, maar de verduurzaming en verdieping met kennis en samenwerking met bijvoorbeeld het MKB blijft dan beperkt.

In het Grijze krimpscenario zal de realisatie van de Havensie 2030 ernstig onder druk staan. Overleven en behoud staan dan centraal en niet groei, samenwerking en kennis. Balans

houden tussen economie en ecologie blijft ook in dat scenario een uitgangspunt, maar eerder vanuit behoud dan vanuit verbetering.

De Havenvisie 2030 is, samen met de Bedrijventerreinvisie Eemsdelta (paragraaf 3.3.4), van belang voor de toetsing aan de Ladder voor duurzame verstedelijking. Die toetsing vindt plaats in paragraaf 5.3.

3.5.2 Vestigingsbeleid

In aansluiting op de Havenvisie 2030 hanteert Groningen Seaports (GSP) een vestigingsbeleid dat bedrijven begeleidt in het vinden van de beste uitbreidings- of vestigingslocatie die tevens bijdraagt aan de realisatie van de duurzaamheidsambities, zowel de gezamenlijke als die van GSP.

De transitie naar een duurzame, circulaire economie is onontkoombaar en noodzakelijk. Het vestigingsbeleid is flexibel én richtinggevend. Flexibel om ruimte te laten aan investerende bedrijven en om hen keuzevrijheid te bieden om de beste plek binnen een palet aan goede vestigingslocaties te vinden. Richtinggevend, om te kunnen sturen op synergie en clustering en op de gewenste duurzame ontwikkeling ten aanzien van ruimtegebruik, veiligheid en behalen van milieudoelstellingen.

GSP gaat er in de eerste plaats vanuit dat bedrijven op basis van hun eigen criteria het best weten welke locatie geschikt is voor hun activiteiten. Daarom wil GSP bedrijven enerzijds zoveel mogelijk ruimte bieden bij hun zoektocht naar een locatie. Anderzijds staat GSP een duurzame en toekomstbestendige havenontwikkeling voor die rekening houdt met behoud van de kwaliteit van de leefomgeving en een optimale duurzame bedrijfsvoering. Daarom kan niet alles overal. Sommige categorieën bedrijvigheid kunnen pas een plek vinden als er aan bepaalde eisen is voldaan. Met het vestigingsbeleid wordt inzicht gegeven in de begeleiding van bedrijven naar de juiste plek, welke afwegingen een rol spelen en welke randvoorwaarden kunnen worden gesteld.

Aan het vestigingsbeleid ligt een ruimtelijke strategie ten grondslag, met de volgende kerelementen:

- Synergie is leidend bij de toewijzing en inrichting van de haven- en bedrijventerreinen, niet een van tevoren opgelegde terreinindeling;
- Duurzame en veilige inrichting en beheer van de terreinen;
- Bedrijven optimaal faciliteren;
- Bij de inrichting van het terrein en de uiteindelijke toewijzing van een locatie aan een bedrijf wordt zo flexibel mogelijk geopereerd, juist om een zo groot mogelijke duurzaamheid en efficiëntie te kunnen bereiken;
- De toewijzing en inrichting van locaties geschiedt vanzelfsprekend binnen de gestelde wettelijke kaders.

In het vestigingsbeleid is een overzicht op hoofdlijnen opgenomen van de ruimtelijke-, milieu- en veiligheidskaders en randvoorwaarden die in het gebied gelden. In het beleid is verder aangegeven welke flexibiliteit in zijn algemeenheid wordt geboden. Deze kaders kennen een vertaling in de regels en op de verbeelding van voorliggend bestemmingsplan

3.5.3 Havenbeheersverordening

In de Havenbeheersverordening heeft GSP als havenbeheerder regels vastgesteld voor het gebruik van het water in het beheersgebied van GSP, inclusief de haven van Delfzijl, en voor de orde, de veiligheid en het milieu van de havens en de omgeving ervan.

3.5.4 Waterhuishoudkundig plan

In 2012 hebben Groningen Seaports (GSP) en de waterschappen Hunze en Aa's en Noorderzijlvest het Integraal waterhuishoudkundig plan Oosterhorn opgesteld. Het waterhuishoudkundig plan dient bij toekomstige ontwikkelingen als houvast voor de inrichting van water en is daarmee ook richtinggevend voor voorliggend bestemmingsplan. In het kader van het MER wordt daarnaast in paragraaf 4.2.1 ingegaan op het aspect water.

GSP en waterschap Hunze en Aa's hebben de ambitie om te komen tot een toekomstvaste, duurzame waterhuishoudkundige situatie voor het Oosterhorngebied. Het plan zal richting moeten geven aan de diverse huidige en toekomstige functies van de bedrijventerreinen rondom het Oosterhornkanaal. Tevens dient het toekomstige watersysteem tegemoet te komen aan de ambities van waterschap Hunze en Aa's als het gaat om een duurzame inrichting van het watersysteem in relatie tot de diverse huidige en toekomstige functies van de bedrijventerreinen rondom het Oosterhornkanaal. Het toekomstige watersysteem dient bij te dragen aan een aantrekkelijke vestigingsplaats voor bedrijven die past in de huidige omgeving. Dit houdt in dat de toekomstige waterhuishoudkundige situatie geen negatief effect mag hebben op bestaande en nieuwe belangen in het gebied. In het plan wordt rekening gehouden met klimaatverandering door voldoende ruimte te reserveren voor waterberging en zorg te dragen voor een goede waterkwaliteit en een duurzaam groene inrichting.

Gebaseerd op de ambities, uitgangspunten en randvoorwaarden van GSP en waterschap Hunze en Aa's zijn de volgende bouwstenen met betrekking tot water onderscheiden:

- Watersysteem en peilbeheer;
- Hemelwater en riolering;
- Waterkwaliteit en ecologie;
- Bouwrijp maken en infrastructuur;
- Beheer en onderhoud.

Watersysteem en peilbeheer

Het toekomstige watersysteem wordt opgedeeld in een viertal deelgebieden, gebaseerd op de vier afwateringsgebieden binnen het aandachtsgebied Oosterhorn. De vier deelgebieden sluiten aan op het omliggende poldersysteem:

- Oosterhorn Noord;
- Zijlvest-Oterdum;
- Heveskes;
- Weiwerd.

Omdat het deelgebied Zijlvest-Oterdum gedeeltelijk wordt opgehoogd wordt de drooglegging te groot bij handhaving van de huidige waterpeilen. Daarom wordt ernaar gestreefd het waterpeil te verhogen. Als gevolg van het ophogen van het waterpeil ontstaat een nieuw peilgebied. De aardenbaan doorsnijdt de huidige waterstructuur, waardoor ook de aan- en afvoersituatie aangepast dient te worden. Hierbij dient uit te worden gegaan van dimensies van nieuwe watergangen en kunstwerken die minimaal overeen komen met de daarvoor opgestelde richtlijnen.

Ook in het deelgebied Oosterhorn Noord vindt gedeeltelijke ophoging plaats. Ook in dit gebied worden percelen uitgegeven voor de realisatie van nieuwe bedrijventerreinen.

Om voldoende ruimte te hebben voor waterberging dient de waterstructuur te worden aangepast. Voor het gebied Heveskes is in 2011 een waterstructuurplan opgesteld. De beoogde waterstructuur en maatregelen worden in voorliggend plan overgenomen. In het gebied Weiwerd vindt geen aanpassing van de waterstructuur plaats.

Hemelwater en riolering

Het onderdeel hemelwater en riolering is bij uitstek geschikt om duurzaam in te richten. Bij

de afvoer van schoon regenwater wordt zoveel mogelijk gestreefd naar vertraagde afvoer via oppervlaktewater en groenzones volgens de trits 'vasthouden-bergen-afvoeren'. Vuilwater wordt gescheiden van het regenwater en getransporteerd naar de AWZI. Voorkomen dient te worden dat als gevolg van de peilstijging in het oppervlaktewater en wijzigingen in de waterstructuur problemen ontstaan in de afvoer van hemelwater en vuilwater.

Waterkwaliteit en ecologie

In een duurzaam watersysteem is er sprake van een goede waterkwaliteit en worden ecologische potenties benut. Groningen Seaports wil het Oosterhorngebied een duurzaam groen karakter geven. Dat betekent dat het bestaande groen in het gebied op plekken heringericht en doelgericht beheerd wordt. Daarnaast wordt uitbreiding gezocht in groen in combinatie met open water(berging). Het Groen- en natuurbeleidsplan is een belangrijk uitgangspunt bij de inrichting van de gebieden.

Het profiel van de watergangen heeft invloed op de waterkwaliteit en ecologische waarden van het gebied. Door met name ter plaatse van de bredere waterpartijen flauwe oevers aan te leggen met plasdraszones wordt de waterkwaliteit in het gebied positief beïnvloed. Hierbij is ook variatie in de diepte van het water gewenst. Voor een goede waterkwaliteit dient stilstaand water te worden voorkomen.

Bouwrijp maken en infrastructuur

Alleen de uitgeefbare gebieden worden opgehoogd. Aan de randen van het aandachtsgebied blijven gebieden over die lager gelegen zijn en die ingericht kunnen worden als groenzones waar het water naartoe kan afwateren en waar het water vastgehouden kan worden. Ondanks het verhogen van het oppervlaktewaterpeil blijft voldoende drooglegging over om overlast te voorkomen. Als gevolg van het 'verharden' van de uitgeefbare gronden zal de grondwateraanvulling verminderen. Echter doordat binnen de op te hogen gebieden enkele watergangen worden gedempt, dient er bij de nadere uitwerking voldoende aandacht te zijn voor de detailafwatering van de uitgeefbare gronden.

Beheer en onderhoud

Voor het beheer en onderhoud van de watergangen en groenzones dienen afspraken te worden gemaakt tussen Groningen Seaports en waterschap Hunze en Aa's. Het type onderhoud van watergangen is afhankelijk van de functie van de betreffende watergang. Onderhoud van watergangen kan zowel vanaf het water als vanaf onderhoudspaden plaatsvinden. In het laatste geval dient hiervoor voldoende ruimte te worden gereserveerd. De groenzones dienen op specifieke wijze te worden beheerd, zodat de beoogde natuurontwikkeling in stand gehouden kan worden en de bergingsfunctie gehandhaafd kan blijven.

Hoofdstuk 4 Milieueffectrapportage

4.1 Onderzoeksaanpak en beoordelingskader

4.1.1 Algemeen

Voor het bestemmingsplan Oosterhorn wordt de m.e.r.-procedure doorlopen en is een milieueffectrapport (MER) opgesteld. Het MER betreft een gecombineerde planMER en projectMER: een planMER voor het nieuwe bestemmingsplan, inclusief de realisatie van de windturbines, en een projectMER voor de omgevingsvergunning voor de realisatie van windturbines.

In dit hoofdstuk zijn de onderzoeksaanpak, het beoordelingskader en de uitkomsten van het MER beknopt weergegeven. Voor het volledige MER, inclusief deelrapporten, wordt verwezen naar de bijlagen bij de toelichting (Bijlage 1 en verder).

In het MER zijn per milieuthema de effecten bepaald voor de huidige situatie, de referentiesituatie en de plansituatie (in de vorm van meerdere alternatieven of varianten). De referentiesituatie en plansituatie onderscheiden zich doordat in de plansituatie de ontwikkeling van industrie en windenergie op Oosterhorn is meegenomen.

In de m.e.r. zijn de effecten van de alternatieven en varianten op de volgende thema's bepaald: water, bodem, natuur, landschap, verkeer (inclusief scheepvaart), geluid, luchtkwaliteit, geur, licht, gezondheid, externe veiligheid, duurzaamheid, slagschaduw (windturbines), energieproductie (windturbines) en archeologie.

Per milieuthema zijn de effecten in de gebruiksfase en de cumulatieve effecten vanwege het voornemen onderzocht. Binnen het thema natuur zijn ook de effecten vanwege bouwactiviteiten beschouwd. Cumulatieve effecten zijn effecten vanwege het voornemen in samenhang met andere plannen en projecten in de omgeving van het voornemen.

Per milieuthema is het voornemen getoetst aan de relevante wettelijke kaders en beleidskaders en normen en richtlijnen daarin. Het doel van deze toetsing is om te beoordelen of het voornemen, al dan niet met maatregelen, juridisch en planologisch uitvoerbaar is.

Vervolgens zijn per milieuthema mitigerende (verzachtende) en compenserende maatregelen onderzocht. Hierbij geldt een onderscheid tussen verplichte maatregelen, zonder welke het voornemen niet uitvoerbaar is, en bovenwettelijke maatregelen. Bovenwettelijke maatregelen zijn maatregelen waardoor negatieve effecten verder worden verminderd of waardoor de milieusituatie kan worden verbeterd.

4.1.2 Huidige situatie en referentiesituatie

Huidige situatie

De huidige situatie is bepaald door op basis van een selectie van maatgevende bedrijven op Oosterhorn (peildatum 17 oktober 2016), op basis van de VNG publicatie bedrijven en milieuzonering en de daarin opgenomen richtafstanden voor de milieuthema's geur, geluid, stof en gevaar. Maatgevende bedrijven zijn bestaande bedrijven die conform de relevante SBI-categorisering in de VNG-publicatie effectafstanden hebben die groter zijn dan 100 meter. Andere bedrijven leiden niet tot (belangrijke) milieueffecten. In het plangebied zijn ook vijf windturbines aanwezig op de Pier van Oterdum.

Referentiesituatie

De referentiesituatie bestaat uit de huidige situatie plus de autonome ontwikkelingen. De autonome ontwikkelingen betreffen activiteiten die zijn vergund en op korte termijn, voor 1

januari 2017, zijn gerealiseerd. Voor de bestaande maatgevende bedrijven op het industrieterrein Oosterhorn komt dit feitelijk neer op de benutting van de vergunningruimte. Onderdeel van de autonome ontwikkeling is ook de ontwikkeling van het zonnepark, in de zuidwestelijke hoek van het industrieterrein Oosterhorn.

4.1.3 Alternatieven en varianten

Het planvoornemen onderscheidt zich van de referentiesituatie doordat hierin het voornemen, zijnde de ontwikkeling van industrie en windenergie op Oosterhorn, is meegenomen. De effecten van het voornemen zijn bepaald door de effecten in de referentiesituatie en het planvoornemen met elkaar te vergelijken.

Alternatieven bedrijventerreinen

In de m.e.r. voor dit bestemmingsplan zijn twee varianten voor het industrieterrein Oosterhorn onderzocht: Groene Groei en Grijze Groei. De alternatieven zijn gebaseerd op de Havenvisie 2030 van Groningen Seaports (zie paragraaf 3.5.1). Met het oog op een flexibel bestemmingsplan en voldoende ontwikkelruimte, wordt in het kader van het MER uitgegaan van de beide groeiscenario's.

Het alternatief Groene Groei gaat uit van een volledig groene ontwikkeling van de braakliggende deelgebieden en de bestaande bedrijven. Op de braakliggende deelgebieden vestigen zich bedrijven uit de recyclingindustrie en de biobased chemie. Voorbeelden zijn de verwerking van biomassa, de vergisting en fermentatie van biomassa en bioraffinage.

Het alternatief Grijze Groei gaat uit van een traditionele ontwikkeling van de braakliggende deelgebieden en de bestaande bedrijven. Op de braakliggende deelgebieden vestigen zich bedrijven uit de afvalverbranding- en verwerkingsindustrie en de chemie. Voorbeelden zijn de verwerking van bouw- en sloopafval en de raffinage van fossiele brandstoffen.

Varianten windturbines

Er zijn drie inrichtingsvarianten voor windturbines op Oosterhorn. De varianten onderscheiden zich in eerste instantie door de rotordiameter van de windturbines. Het rotoroppervlak is bepalend voor de energieproductie. En hoe groter het rotoroppervlak, des te groter de afstand tussen de turbines. Om de turbulentie vanwege (hoge) bebouwing te verkleinen, en omdat de gemiddelde windsnelheid hoger wordt naarmate men hogere ashoogten realiseert, bevat elke inrichtingsvariant twee alternatieven met verschillende ashoogten.

De ontwerpvariabelen leiden tot de drie varianten met elk twee alternatieve ashoogten in tabel 4.1.1. Deze varianten zijn in het MER beschouwd. Indicatief is het bijpassende turbinevermogen vermeld (MW-klasse).

Tabel 4.1.1 Inrichtingsvarianten en kenmerken

Variant	1	2	3
rotordiameter (m)	110	125	140
ashoogte 1 (m)	100	110	120
ashoogte 2 (m)	135	145	145
aantal windturbines	25	22	18
MW-klasse	2,5 - 4	3 - 4	3 - 5

4.2 Effectbeoordeling en conclusies industrie

In deze paragraaf zijn de effectbeoordeling en conclusies van de alternatieven groene groei en grijze groei samengevat. Het thema slagschaduw is alleen van toepassing op windturbines. Voor de volledige effectbeoordeling en conclusies wordt verwezen naar het MER in de bijlagen bij deze toelichting (Bijlage 1 en verder).

4.2.1 Water

Groene groei

Door de toename van industrie treden er risico's op wat betreft oppervlaktewaterkwaliteit, vertroebeling en grondwaterkwaliteit; uitgaande van bestaande kengetallen voor industrie, worden vigerende normen overschreden. Er zijn maatregelen nodig om het plan uitvoerbaar te maken.

Voor oppervlaktewaterkwantiteit en waterveiligheid worden geen (belangrijke) effecten verwacht. Het is daarbij van belang dat het bestemmingsplan de benodigde uitbreiding van oppervlaktewater mogelijk maakt.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.2 Bodem

Groene groei

Om het terrein bouwrijp te maken, is grond nodig. Dit heeft een (kleine) invloed op de voorraad herbruikbare grondstoffen. Vigerende wet- en regelgeving voorkomen dat de bodemkwaliteit verslechtert. Afhankelijk van de exacte activiteiten, zijn voor individuele activiteiten of inrichtingen maatregelen verplicht, conform vigerende wettelijke kaders.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.3 Natuur

Groene groei

De ontwikkeling van industrie op Oosterhorn leidt tot negatieve effecten, bijvoorbeeld door ruimtebeslag en verstoring. De scenario's onderscheiden zich niet. Er zijn maatregelen nodig om het plan uitvoerbaar te maken.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.4 Landschap

Groene groei

De ontwikkeling van industrie heeft een negatief effect op het bestaande landschap,

bijvoorbeeld door afname van openheid en duisternis. Het plan is uitvoerbaar, er worden maatregelen geadviseerd.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.5 Verkeer

Groene groei

Door de ontwikkeling van industrie neemt het verkeer toe en nemen de nautische veiligheidsrisico's toe. Het plan is uitvoerbaar.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.6 Geluid

Groene groei

Door de toename van industrie nemen de geluidsniveaus op de woningen in de omgeving van Oosterhorn toe. De juridische en planologische ruimte hiervoor is al geregeld in het Facetplan Geluidzone (2013). De zogenaamde geluidverdeling conform het Facetplan wordt in het bestemmingsplan Oosterhorn verankerd.

Door de ontwikkeling van industrie neemt ook het weg- rail- en scheepvaartverkeer toe en nemen de geluidsniveaus op de woningen in de omgeving van Oosterhorn toe. Er is geen sprake van overschrijding van wet- of regelgeving.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.7 Luchtkwaliteit

Groene groei

Er is geen sprake van normoverschrijdingen. Wel is er sprake van een toename van het aantal blootgestelden aan NO₂.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.8 Geur

Groene groei

Door de ontwikkeling van industrie kan de geurhinder in de omgeving toenemen.

Grijze groei

Grijze industrie leidt tot minder geurhinder dan groene industrie.

4.2.9 Licht

Groene groei

Door de ontwikkeling van industrie neemt de zichtbaarheid van het terrein toe en neemt de hemelhelderheid toe. Vanwege de afstand tot woningen is er geen sprake van een negatief effect door directe lichtinval. Het provinciaal beleid schrijft voor bedrijven met lichtemissies voor dat zij verlichtingsplannen opstellen.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.10 Gezondheid

Groene groei

Door de ontwikkeling van industrie en windturbines treedt er voor geluid een verschuiving op van het aantal adrespunten in de Gezondheidseffectscreening (GES) scores 0 en 1 naar 2-5. Dit is een negatief effect. Voor luchtkwaliteit wijzigen de GES scores niet in belangrijke mate.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.11 Externe veiligheid

Groene groei

Vanwege de afwezigheid van kwetsbare objecten op Oostehorn, neemt het plaatsgebonden risico niet toe. Door de toename van industrie neemt het aantal risicobronnen en het groepsrisico toe.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.12 Duurzaamheid

Groene en grijze groei

De ontwikkeling van nieuwe industrie op Oosterhorn biedt kansen voor vermindering van energiegebruik, gebruik van hernieuwbare energiebronnen, hergebruik van restwarmte, het terugdringen van emissies etc. Het alternatief groene groei scoort hierop beter dan het alternatief grijze groei.

4.2.13 Archeologie

Groene groei

Effecten op bekende en verwachte archeologische waarden kunnen niet worden uitgesloten. Een vergunning en maatregelen zijn mogelijk noodzakelijk voor individuele activiteiten of

inrichtingen.

Grijze groei

Het alternatief grijze groei onderscheidt zich op dit thema niet van het alternatief groene groei.

4.2.14 Conclusie

Geconcludeerd wordt dat vanwege de ontwikkeling van industrie op Oosterhorn, negatieve effecten optreden voor alle thema's, met uitzondering van bodem en duurzaamheid. Voor het thema bodem zijn geen (belangrijke) effecten; voor het thema duurzaamheid zijn positieve effecten.

Industrie op Oosterhorn moet voldoen aan vigerende wet- en regelgeving en beleid. Hiermee worden negatieve effecten beperkt. In het voorkeursalternatief (zie paragraaf 4.5) zijn daarnaast maatregelen opgenomen om negatieve effecten verder te voorkomen of te beperken.

4.3 Effectbeoordeling en conclusies windenergie

In deze paragraaf zijn de effectbeoordeling en conclusies van de windvarianten samengevat. De realisatie van windturbines heeft geen impact op de thema's water, bodem, verkeer, luchtkwaliteit en geur. De overige thema's worden hieronder behandeld. Voor de volledige effectbeoordeling en conclusies wordt verwezen naar het MER in de bijlagen bij deze toelichting (Bijlage 1 en verder).

4.3.1 Natuur

Windturbines leiden tot verstoring en slachtoffers, vooral onder vogels. Grotere, maar minder turbines lijken tot minder slachtoffers te leiden dan kleinere, maar meer turbines.

4.3.2 Landschap

De windturbines hebben een negatief effect op het bestaande landschap. Enerzijds heeft variant 1, met meer maar kleinere turbines, minder impact op het open landschap, anderzijds leidt variant 3, met minder maar grotere turbines, tot meer visuele rust.

4.3.3 Geluid

Door de realisatie van windturbines nemen de geluidniveaus op de woningen in de omgeving van Oosterhorn toe. Variant 3 onderscheidt zich van varianten 1 en 2 door minder negatieve effecten.

4.3.4 Licht

Turbines met een tiphoogte hoger dan 150 meter, moeten worden voorzien van verlichting. Dit kan hinder opleveren.

4.3.5 Gezondheid

Wat betreft lawaai vanwege windturbines onderscheidt variant 3 zich door minder woningen in GES-klassen 1 tot en met 5 en vooral in GES-klasse 5. De effecten van variant 1 en 2 zijn vergelijkbaar.

4.3.6 Externe veiligheid

De realisatie van windturbines heeft een negatief effect op het plaatsgebonden risico. Minder windturbines leiden tot minder negatieve effecten.

4.3.7 Duurzaamheid

Door de productie van duurzame energie, worden emissies vermeden. Dit geldt voor alle varianten.

4.3.8 Slagschaduw

De windturbines leiden tot een toename van het aantal woningen met slagschaduw en een toename van de duur van de slagschaduw. Er zijn maatregelen nodig om de duur van de slagschaduw te beperken en te voldoen aan vigerende regelgeving voor slagschaduw. De varianten onderscheiden zich niet.

4.3.9 Archeologie

De realisatie van windturbines leidt tot negatieve effecten op bekende en verwachte archeologische waarden. Een vergunning en eventuele maatregelen zijn noodzakelijk. Variant 3 leidt tot minder negatieve effecten dan varianten 1 en 2 vanwege minder windturbines. Een vergunning en eventuele maatregelen zijn echter ook op deze variant van toepassing.

4.3.10 Conclusie

Geconcludeerd wordt dat vanwege de realisatie van windturbines op Oosterhorn negatieve effecten optreden. Enkel het thema duurzaamheid leidt tot een positief effect. De varianten onderscheiden zich niet in belangrijke mate. Variant 3 leidt tot iets minder negatieve effecten wat betreft geluid en archeologie. Qua landschap is het voordeel van variant 3 dat er minder turbines worden geplaatst en er zo sprake is van meer visuele rust dan bij de andere varianten. Variant 1 tast de openheid van het landschap in minder sterke mate aan. Om negatieve effecten te beperken, worden stilstandvoorzieningen getroffen en enkele turbines verplaatst; zie hiervoor paragraaf 4.5 over het voorkeursalternatief.

4.4 Maatregelenpakketten

4.4.1 Natuur

De maatregelen aan industrie en natuur in tabel 4.4.1 kunnen worden getroffen om negatieve effecten te voorkomen of te verzachten. De noodzaak van de maatregelen voor industrie is afhankelijk van de exacte effecten van de toekomstige industrie op Oosterhorn; maatregelen dienen daarom nader te worden afgewogen bij de vestiging en vergunningverlening van individuele inrichtingen.

Tabel 4.4.1 Maatregelen natuur

onderdeel	mitigatie	compensatie
industrie	dempen verlichting	realisatie broedeilanden buiten verstoorte gebieden
	verminderen (warmte)lozingen	alternatieve groeiplaatsen of leefgebieden realiseren, voor de aanlegfase
	bouwwerkzaamheden buiten verstoringgevoelige perioden	
	gebruik van geluiddempende technieken tijdens de bouw	
windturbines	toepassen stilstandvoorzieningen	alternatieve leefgebieden realiseren

4.4.2 Leefomgeving

4.4.2.1 Noodzakelijke maatregelen

De maatregelen in tabel 4.4.2 zijn noodzakelijk voor een uitvoerbaar plan voor het onderdeel industrie. Voor alle thema's geldt dat er voor de uitvoerbaarheid geen compenserende maatregelen noodzakelijk zijn. Voor de thema's landschap, verkeer, luchtkwaliteit, gezondheid, externe veiligheid, slagschaduw en archeologie zijn in dit kader ook geen mitigerende maatregelen nodig.

Tabel 4.4.2 Noodzakelijke maatregelen industrie

Thema	Mitigatie
water*	aanvullende zuivering lozingswater
	realisatie koeltorens of benutting restwarmte door woningen en andere bedrijven in plaats van lozing koelwater
	vloeistofdichte bestrating
bodem*	vloeistofdichte bestrating
geluid	verankeren van geluidverdeling conform Facetplan Geluidzone (2013) in bestemmingsplan
geur	geen; uitgaande van toepassing van geurreducerende maatregelen conform vigerend beleid
licht	opstellen verlichtingsplan per individueel bedrijf waarin de posities van lichtmasten zorgvuldig worden bepaald, rekening houdend met gevoelige objecten.

* De genoemde maatregelen zijn voorbeelden. Andere maatregelen zijn mogelijk. Uitgangspunt bij de ontwikkeling van industrie op Oosterhorn is dat door de inzet van mitigerende maatregelen de vigerende normen in wet- en regelgeving niet worden overschreden.

De maatregelen in tabel 4.4.3 zijn noodzakelijk voor een uitvoerbaar plan voor het onderdeel industrie. Voor alle thema's geldt dat er voor de uitvoerbaarheid geen compenserende maatregelen noodzakelijk zijn. Voor de thema's water, bodem, landschap, verkeer, luchtkwaliteit, geur, licht, gezondheid, externe veiligheid en archeologie zijn in dit kader ook

geen mitigerende maatregelen nodig.

Tabel 4.4.3 Noodzakelijke maatregelen windturbines

Thema	Mitigatie
geluid	toepassen reduced noise modes, afhankelijk van de gekozen opstelling en turbines
slagschaduw	stilstandvoorzieningen, afhankelijk van de gekozen opstelling en turbines

4.4.2.2 Plusmaatregelen

De maatregelen in tabel 4.4.4 kunnen worden ingezet om negatieve effecten verder te verminderen of om de kwaliteit van de leefomgeving te verbeteren. Voor de thema's water, bodem, verkeer, gezondheid en slagschaduw zijn in dit kader geen maatregelen aan de orde.

Tabel 4.4.4 Plusmaatregelen industrie

Thema	Mitigatie	Compensatie
landschap	beperken lichtbronnen	omzomingsplan
	beperken toegestane bouwhoogtes	plan Marconi
	voorschriften kleur- en materiaalgebruik	
geluid	verkaveling geluidverdeling industrieterrein	geen
luchtkwaliteit	beperken emissies door toepassing schone brandstoffen voor scheepvaartverkeer	geen
	beperken emissies door snelheidreducerende maatregelen voor het verkeer	
	beperken emissies door maatregelen aan installaties van bedrijven op Oosterhorn en inzet van elektrisch materieel	
geur	toepassing best beschikbare technieken om geuremissies (verder) te verlagen	geen
licht	toepassen van armaturen met vlakke afscherming	geen
	beperken hoogtes lichtmasten	
	verlichting niet richten op woon- en natuurgebieden	
	toepassen van ledverlichting	
	achterwege laten van verlichting	
externe veiligheid	opstellen specifiek beoordelingskader ten behoeve van verantwoording groepsrisico	geen
archeologie	behoud van archeologische waarden door bebouwing in gebieden met bekende of verwachte archeologische waarden te voorkomen	geen

De maatregelen in tabel 4.4.5 kunnen worden ingezet om negatieve effecten verder te

verminderen of om de kwaliteit van de leefomgeving te verbeteren. Voor alle thema's geldt dat er in dit kader geen compenserende maatregelen aan de orde zijn. Voor de thema's water, bodem, verkeer, geluid, luchtkwaliteit, geur, gezondheid en slagschaduw zijn in dit kader ook geen mitigerende maatregelen aan de orde.

Tabel 4.4.4 Plusmaatregelen windenergie

Thema	Mitigatie
landschap	afstemmen (as)hoogten op bestaande turbines
	afstemmen rotordiameter op bestaande turbines
	afstemmen opstelling op bestaande turbines
licht	onderzoeken of verlichting op windturbines kan worden beperkt, door bijvoorbeeld alleen toepassen van verlichting op turbines aan de randen van het plangebied
externe veiligheid	opstellen specifiek beoordelingskader ten behoeve van verantwoording groepsrisico
archeologie	behoud van archeologische waarden door bebouwing in gebieden met bekende of verwachte archeologische waarden te voorkomen

4.4.3 Energie en klimaat

De volgende mitigerende maatregelen kunnen worden ingezet voor het onderdeel industrie om de duurzaamheid van het plan te verbeteren:

- toepassing aardwarmte (geothermie);
- hergebruik restwarmte en -koude door WKO;
- hergebruik restenergie door clustering;
- hergebruik afvalstoffen door clustering.

Compenserende maatregelen voor het onderdeel industrie zijn in dit kader niet aan de orde. Er zijn geen in dit maatregelpakket geen mitigerende- of compenserende maatregelen voor windturbines.

4.5 Voorkeursalternatief

4.5.1 Industrie

Beschrijving voorkeursalternatief

Het oorspronkelijke voornemen was een bestemmingsplan inclusief interne milieuzonering, waarbij er werd gestuurd op milieucategorieën en bedrijfstypen. In de regel wordt bij het vastleggen van milieuzonering de VNG-handreiking 'Bedrijven en milieuzonering' gebruikt. Deze omvat een richtafstandenlijst die typen bedrijven indeelt in milieucategorieën en waarin per bedrijfstype richtafstanden voor geluid, geur, gevaar en stof zijn opgenomen. Voor deze thema's wordt nu het volgende geregeld:

- er moet worden voldaan aan het vigerende wettelijke kader voor luchtkwaliteit en stof;
- er moet worden voldaan aan vigerende wet- en regelgeving voor externe veiligheid (gevaar). Daarnaast worden er regels opgenomen in het bestemmingsplan, vooral vanwege de wisselwerking tussen windturbines en zware industrie;
- er moet worden voldaan aan het vigerende provinciale beleid voor geur. Hiervoor worden regels opgenomen in het bestemmingsplan of in het vergunning- toetsing- en

- handhavingkader (VTH kader);
- voor geluid wordt het vigerende facetplan geluidzone verwerkt in het bestemmingsplan, ook hieraan moet worden voldaan.

Vanwege het bovenstaande is er voor gekozen om de voorgenomen milieuzonering los te laten. Er wordt met het voorkeursalternatief voor gekozen om in het bestemmingsplan te sturen op effecten, in plaats van op milieucategorieën door middel van interne zonering.

Het bestemmingsplan wordt niet 'categorieloos', omdat bedrijven in milieucategorie 6, zoals kerncentrales en aardolieraffinaderijen, niet worden toegestaan. Overal op het terrein worden bedrijven in categorie 5.3 toegestaan, als zij kunnen aantonen dat zij aan de vigerende wet- en regelgeving, provinciaal beleid en de regels in het bestemmingsplan kunnen voldoen.

Naast het behoud en de ontwikkeling van een goed milieu, is een ander doel van de aanpak in het voorkeursalternatief om de flexibiliteit inzake de ontwikkeling van het industrieterrein niet onnodig te beperken, en zo het industrieterrein aantrekkelijk te maken en te houden voor (toekomstige) bedrijven.

Effecten en effectbeoordeling

Op basis van een vergelijking van de effecten en effectbeoordeling is de conclusie dat met het voorkeursalternatief de negatieve effecten van de grijze en groene scenario's deels worden voorkomen of beperkt. Het gaat hierbij om de thema's water, geur en externe veiligheid. In potentie is de invloed op licht in het voorkeursalternatief groter dan in de scenario's.

Water

De effecten van het voorkeursalternatief zijn gelijk aan de effecten van de scenario's groene en grijze groei met aanvullende maatregelen. Dit betekent dat, ten opzichte van de scenario's zonder maatregelen, negatieve effecten worden voorkomen of beperkt, tot ten hoogste hetgeen toegestaan is binnen vigerende wet- en regelgeving.

Geur

Voor geur moet in het voorkeursalternatief worden voldaan aan het milieubeleid van de provincie Groningen. Nieuwe bedrijven of uitbreiding van bestaande bedrijven moeten dan in alle gevallen voldoen aan de norm $0,25 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentiel geldend ter plaatse van geurgevoelige objecten. Cumulatie wordt hiermee voorkomen. In en om Oosterhorn mag de geursituatie in de plansituatie niet slechter zijn dan in de referentiesituatie, waarin het huidige voor geur maatgevende bedrijf ESD is gesaneerd. Dit betekent een verbetering ten opzichte van de huidige situatie.

Externe veiligheid

In het bestemmingsplan worden veiligheidsafstanden en contouren opgenomen, gericht op de wisselwerking tussen industrie en windturbines. Tevens zijn ten opzichte van variant 3 in het MER twee turbines verplaatst, om veiligheidsrisico's vanwege de nabijheid van een gasleiding en hoogspanningsleiding te mitigeren. Zodoende nemen de risico's in minder grote mate dan in de onderzochte scenario's in het MER.

Licht

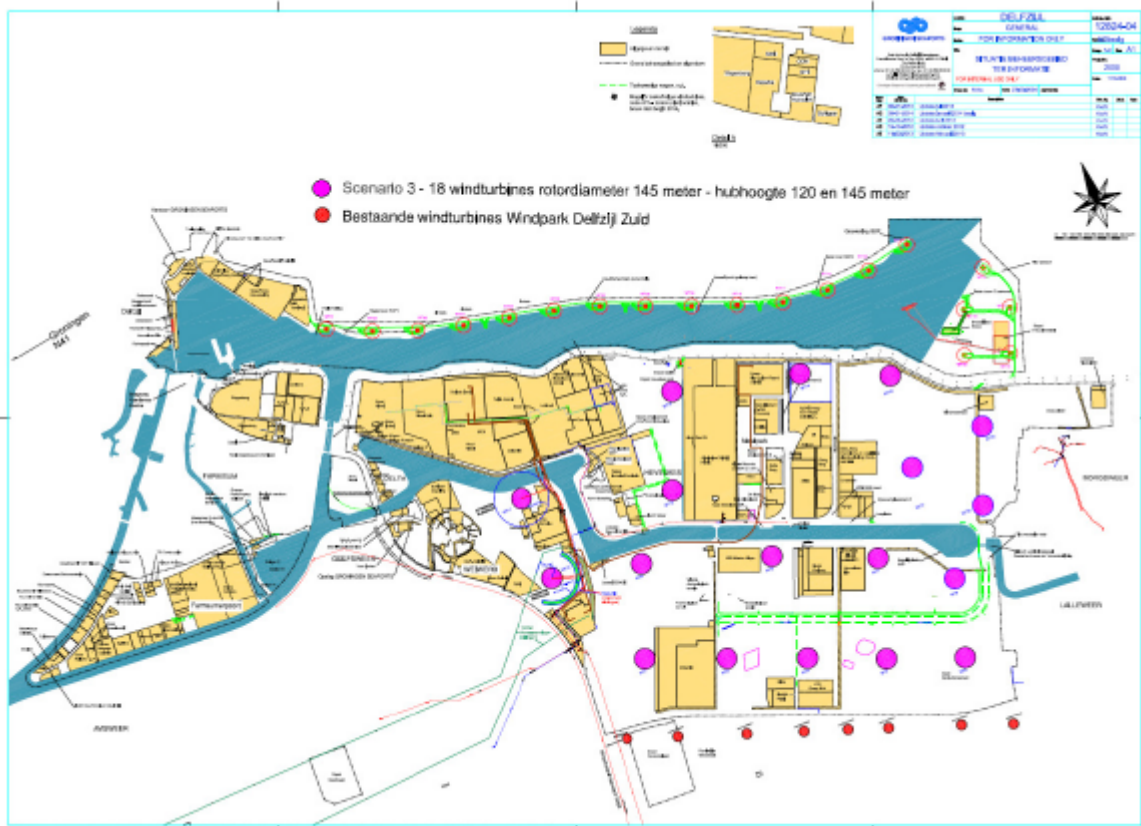
Omdat het in het voorkeursalternatief in beginsel alle typen bedrijvigheid tot en met milieucategorie 5.3 is toegestaan, is de potentiële invloed wat betreft licht groter. Het voorkeursalternatief leidt in potentie tot negatievere effecten dan de scenario's in het MER.

Voor de andere thema's geldt dat de ontwikkelingen op Oosterhorn moeten voldoen aan vigerende wet- en regelgeving, voor zover van toepassing. Het voorkeursalternatief leidt hier niet tot andere effecten dan het grijze en groene scenario.

4.5.2 Windenergie

Beschrijving voorkeursalternatief

In het MER zijn drie windvarianten beoordeeld. Het voorkeursalternatief is gekozen op basis van de milieueffecten, technische haalbaarheid, energieproductie, verwachte rentabiliteit en ruimtebeslag. Er is een voorkeursalternatief gekozen dat, na de wijziging van drie turbineposities en met een maximale rotordiameter van 145 meter, overeenkomt met variant 3. Dit betekent dat 18 windturbines zijn voorzien.

Afbeelding 4.5.1 Voorkeursalternatief windenergie (bron: MER Oosterhorn)

Effecten en effectbeoordeling

Op basis van een vergelijking van de effecten en effectbeoordeling is de conclusie dat het voorkeursalternatief ten opzichte van variant 3 niet tot wezenlijk andere effecten leidt. De doorgevoerde optimalisaties, zijnde de wijziging van drie turbineposities en vergroting van de rotordiameter met vijf meter, leiden ertoe dat de opbrengst kan worden verhoogd, de veiligheidsrisico's worden verminderd en de impact op archeologische waarden wordt verminderd.

4.6 Vestigingsbeleid Groningen Seaports

Groningen Seaports (GSP) streeft in het vestigingsbeleid naar een circulaire economie. Hiertoe zijn in het beleid verschillende maatregelen benoemd (zie paragraaf 3.5.2). In het kader van de MER is per milieuthema beoordeeld wat de effecten zijn van de maatregelen uit het vestigingsbeleid van Groningen Seaports.

De conclusie daarvan is dat de negatieve effecten van de grijze en groene scenario's en het voorkeursalternatief door middel van het vestigingsbeleid deels worden voorkomen of beperkt. Het gaat hierbij vooral om de thema's water, landschap, licht en duurzaamheid en natuur. Voor de volledige beoordeling wordt verwezen naar de MER in de bijlage van deze toelichting (Bijlage 1 en verder).

4.7 Passende beoordeling

Voor het voorkeursalternatief voor de ontwikkelingen in het plangebied is een Passende beoordeling uitgevoerd. Het doel van de Passende beoordeling is de beoordeling, conform de Natuurbeschermingswet 1998, van (mogelijke) effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden. De conclusies zijn hieronder samengevat weergegeven. Voor de volledige beoordeling wordt verwezen naar de Passende beoordeling in de bijlage van deze toelichting (Bijlage 6).

4.7.1 Verstoring

In het Natura 2000-gebied Waddenzee treden negatieve effecten op (vogel)soorten op, als gevolg van verstoring door toename van de geluidbelasting vanuit het plangebied, en op broed-, rust- en foerageerlocaties van broedvogels, niet-broedvogels en zeehonden.

De toename van geluidbelasting vindt echter niet plaats in gebieden die van belang zijn voor broedvogels langs de kust van de Waddenzee. Broedlocaties van sterns en bontbekplevier in de haven worden daarnaast als niet verstoringgevoelig beschouwd. Deze vogels zijn op deze plaatsen niet gevoelig voor de al bestaande geluidbelasting.

De toename van de geluidbelasting op zee vindt grotendeels plaats binnen de bestaande geluidscontouren of liggen binnen de (visuele) invloedssfeer van de bestaande vaarroutes. Bovendien zijn veel op zee verblijvende soorten weinig gevoelig voor verstoring door geluid.

Gezien het bovenstaande is het uitgesloten dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied Waddenzee aangetast worden als gevolg van verstoring door geluid.

In delen van de Duitse Natura 2000-gebieden FFH Niedersächsisches Wattenmeer, VSG Niedersächsisches Wattenmeer und angrenzendes Küstenmeer, Hund und Paapsand en Unterems und Aussenems neemt de geluidbelasting toe als gevolg van de ontwikkelingen uit het bestemmingsplan. Deze toename leidt echter niet tot een aanvullende verstoring van zeehonden en vogels. De natuurlijke kenmerken van deze gebieden worden niet aangetast.

4.7.2 Aanvarings-slachtoffers

Voor bruine kiekendief kan de 1% mortaliteitsnorm overschreden worden door het bijplaatsen van windturbines in het plangebied. Het gaat hierbij (voor een deel) niet om individuen die tot de populatie van de Waddenzee behoren maar gedurende de trekperiode gebruik maken van het gebied.

Aanbevolen wordt om rekening te houden met de gevoeligheid van bruine kiekendief voor aanvaringen met windmolens en de mortaliteit als gevolg van het nieuwe, samen met bestaande windparken te monitoren (vogelslachtoffermonitor). Waar nodig kunnen dan

aanvullende en passende mitigerende maatregelen getroffen worden (mede afhankelijk van resultaten monitor). Op basis van deze uitgangspunten kunnen significant negatieve effecten voor deze soorten worden uitgesloten.

In cumulatie met ontwikkelingen in de omgeving zijn ook slachtoffers boven de 1%-norm te verwachten van krakeend, wilde eend en visdief. Krakeend is met een dusdanig aantal exemplaren boven het instandhoudingsdoel aanwezig, dat effecten niet verwacht worden. Voor wilde eend is gesteld dat de slachtoffers niet behoren tot de populatie die bepalend is voor het instandhoudingsdoel (niet-broedvogel).

Tot slot is van visdief gesteld dat door de oorzaak van de dalende trend elders ligt (verstoring door predatie, voedselbeschikbaarheid) en dat maatregelen getroffen zijn om het broedsucces te vergroten en het aantal slachtoffers te verminderen door de aanleg van twee strategisch gelegen broedeilanden buiten het plangebied, respectievelijk ten noorden van Delfzijl (project Marconi) en ten zuidoosten van de Eemshaven (project Dijkversterking; inpassingsplan).

Samengevat is de conclusie dat geen significant negatieve effecten optreden, gelet op de instandhoudingsdoelen voor de Waddenzee.

4.7.3 Stikstofdepositie

Er is sprake van toename van de depositie van stikstof in Natura 2000-gebieden in heel Nederland en grote delen van Duitsland en België bij toepassing van de totale gereserveerde emissieruimte voor het bestemmingsplan Oosterhorn (emissieplafond van 2 miljoen kg/jaar) plus nog drie aparte projecten waarvoor ontwikkelingsruimte gereserveerd is.

Verschillende projecten zijn in het PAS aangemerkt als prioritair project. Bij toekenning hiervan is de uitvoering van de bestemmingsplannen (dus invulling van het bestemmingsplan met projecten) voor het gebied (ontwikkelingsgebied in het kader van de Crisis- en Herstelwet) door het PAS gewaarborgd. Voor het PAS is een Passende beoordeling uitgevoerd, die waarborgt dat aantasting van de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden in Nederland voor projecten die vallen binnen het PAS met zekerheid kunnen worden uitgesloten.

Het is uit te sluiten dat de projecten die in het kader van het bestemmingsplan Oosterhorn worden uitgevoerd leiden tot significant negatieve gevolgen voor Duitse Natura 2000-gebieden (FFH Schützgebiete). De depositietoename in Duitse Natura 2000-gebieden als gevolg van de maximale ruimte die het bestemmingsplan biedt (de reservering in segment 1 van de PAS) overschrijden op een aantal plaatsen de grenswaarde van 7,14 mol N/ha/jaar. Deze gebieden zijn echter voedselrijk en weinig gevoelig voor stikstofdepositie. Ook de depositie op Belgische Natura 2000-gebieden als gevolg van de geboden ruimte, is beperkt en overschrijdt de in België gehanteerde drempelwaarde van 3% van de kritische depositiewaarden (minimaal 12 mol N/ha/jaar) niet.

De effecten van stikstofdepositie, als gevolg van een maximale invulling conform de geboden ruimte uit de reservering in segment 1 van de PAS, leiden niet tot aantasting van de natuurlijke kenmerken van de betrokken Natura 2000-gebieden.

4.7.4 Conclusie

Geconcludeerd wordt dat is aangetoond dat het plan haalbaar is en dat toekomstige vergunningaanvragen Natuurbeschermingswet binnen het plan verleend kunnen worden, onder voorwaarde van:

- reservering van voldoende ontwikkelingsruimte in de PAS;
- het treffen van maatregelen ten aanzien van licht en geluid en;
- dat op basis van monitoring passende mitigerende maatregelen worden genomen om aanvaringslachtoffers met windturbines te voorkomen.

Hoofdstuk 5 Planbeschrijving

5.1 Uitgangspunten en doelstellingen

Ontwikkeling van industrie

Het bestemmingsplan zal in beginsel ruimte bieden aan zware industrie en bedrijven tot en met milieucategorie 5. Voor de industrieterreinen in Delfzijl (waaronder Oosterhorn) is in 2013 een geluidszone vastgesteld en vertaald in het Facetbestemmingsplan Geluidszone (onherroepelijk sinds 25 juni 2013). De vigerende geluidszone is uitgangspunt voor het bestemmingsplan.

Op grond van de omgevingsverordening van de provincie Groningen en bestuurlijk overleg tussen provincie, gemeente en Groningen Seaports (GSP) gelden de volgende uitgangspunten:

- Het gebied Oterdummer Driehoek (totaal circa 42 ha), in de noordoostelijke punt van het plangebied, ligt in het buitengebied conform de Omgevingsverordening. Daarom is een industriële functie niet toegestaan. In bestuurlijk overleg tussen provincie, gemeente en Groningen Seaports (GSP) is afgesproken dat in de Oterdumer Driehoek de huidige functies blijven bestaan; dit wil zeggen vijf windturbines en een gronddepot. GSP heeft aangegeven de wens te hebben om hier in toekomst een logistieke functie mogelijk te maken, in de vorm van op- en overslag en bijbehorende activiteiten. Door provincie en gemeente is aangegeven hiervoor open te staan op het moment dat aangetoond kan worden dat er, met toepassing van de de Ladder voor duurzame verstedelijking, nut en noodzaak is voor deze specifieke locatie.
- Het gebied Grote Polder (totaal circa 16 ha), in de oostelijke punt van het plangebied, ligt ook in het buitengebied conform de Omgevingsverordening. Het gebied Grote Polder kende in het verleden geen industriebestemming. In het kader van het project Marconi is dit gebied in beeld als toekomstige spuilocatie. Het gebied is in de planvorming aangewezen als groenzone en draagt in potentie bij aan de wens vanuit Borgsweer voor een groene buffer. Het gebied kan mogelijk ingezet worden als mitigerende maatregel voor natuur. Industriële ontwikkeling is niet toegestaan.

Er zijn twee initiatieven die mede de ontwikkeling van een groenzone of natuur beogen. Met deze initiatieven is rekening gehouden in het bestemmingsplan voor Oosterhorn. Het betreft:

- omzoming Oosterhorn. De omzoming is bedoeld als duidelijk ruimtelijke afscheiding van Oosterhorn en dient tevens als groene bufferzone naar Borgsweer. De groenzone kan geen industriële bestemming krijgen, maar biedt eventueel wel mogelijkheden voor voetpaden en gewassen en dergelijke. Dit initiatief valt binnen het plangebied. De omzoming is inmiddels klaar, met uitzondering van de zuidoosthoek;
- Marconi, een toekomstige spuilocatie en groen- en natuurontwikkeling ten westen, oosten en noorden van het plangebied.

In het midden van het plangebied en aan het Oosterhornkanaal ligt het archeologische monument Heveskes. Hier wordt geen ontwikkeling van industrie toegestaan.

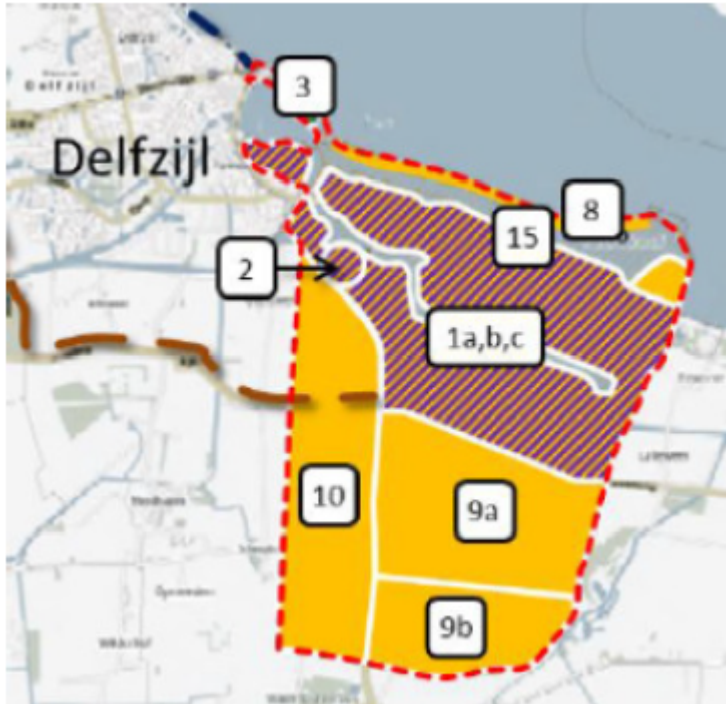
De dijk aan de noordzijde van het plangebied is een primaire waterkering. Hiervoor geldt een beschermingszone van 100 meter vanuit de teen van de dijk, waarbij in de eerste 5 meter niets mag worden gebouwd en waarbij in de overige 95 meter alleen mag worden gebouwd als is aangetoond dat de waterkering niet nadelig wordt beïnvloed.

Windturbines

Het plan voorziet in de realisatie van windturbines op Oosterhorn. De turbines worden voorlopig bestemd door middel van de regeling uit de Crisis- en herstelwet (zie ook paragraaf 3.1.8). De exacte invulling van het voornemen wordt bepaald op basis van de effectbeoordeling van drie inrichtingsvarianten in de milieueffectrapportage.

In de omgeving van Oosterhorn bevinden zich verder de volgende bestaande en geplande windparken (zie afbeelding 5.1.1):

- windpark Noord (19 turbines) (nummer 8). Hierbinnen vallen de 5 turbines op de Oterdummer Driehoek;
- bestaand windpark Delfzijl Zuid (34 turbines) (nummer 9a);
- uitbreiding windpark Delfzijl Zuid (34 turbines) (nummer 9b). Er geldt het voornemen tot uitbreiding van dit windpark;
- voornemen tot ontwikkeling windpark Geefsweer, ten westen van het plangebied (nummer 10).

Afbeelding 5.1.1 Locaties windparken (bron: MER Oosterhorn)

5.2 Planhorizon

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) gaat uit van een looptijd van een bestemmingsplan van 10 jaar. Daarbij dient bij de ter inzage legging van het ontwerpbestemmingsplan te worden aangetoond dat de bedachte bestemming redelijkerwijs binnen de planhorizon van 10 jaar zal worden gerealiseerd.

Bij dit bestemmingsplan is het de bedoeling om het bestaande (reeds in eerdere, maar van rechtswege vervallen, bestemmingsplannen planologische vastgelegde) industrieterrein in een nieuw en actueel bestemmingsplan vast te leggen. Uitgangspunt voor de gemeente en provincie is dat de bestaande rechten zoveel mogelijk worden gerespecteerd. Het industrieterrein is in het rijks- en provinciaal beleid aangewezen als locatie voor grootschalige en zware bedrijvigheid. Het respecteren van de rechten heeft niet alleen met het voorkomen van (forse) planschaderisico's te maken, maar is ook ingegeven door het belang dat door rijk, provincie en regio gehecht wordt aan doorontwikkeling van dit gebied voor de regionale economie.

Het bestemmingsplan heeft betrekking op zowel toekomstige uitbreiding van reeds gevestigde bedrijven als mogelijkheden voor nieuwvestiging. Enkele honderden hectares zijn nog niet ingevuld en liggen nog braak. Gelet op het historische uitgiftepatroon is redelijkerwijs

niet te verwachten dat binnen de looptijd van 10 jaar van het bestemmingsplan het volledige terrein ingevuld zal worden. Tegelijkertijd kan niet worden uitgesloten dat een (aanzienlijk) snellere uitgifte aan de orde zal zijn. Het terrein is sterk afhankelijk van ontwikkelingen op de wereldmarkt en die laten zich lastig voorspellen. In de visies voor het gebied wordt afhankelijk van de groeiscenario's voor het jaar 2035 daarom uitgegaan van een negatief, respectievelijk een beperkt positief saldo aan resterende hectares. Voor de realisatie van windturbines op Oosterhorn wordt ook een planhorizon aangehouden die verder weg ligt dan tien jaar. Voor het windpark op Oosterhorn is in de elfde tranche van de Crisis- en herstelwet namelijk een uitzondering over de looptijd (artikel 7o, lid 5) opgenomen. De windturbines binnen de bestemming Bedrijventerrein - Industrie krijgen daar een voorlopige bestemming voor een termijn van maximaal 32 jaar. Deze periode is opgenomen in verband met een exploitatietermijn van 30 jaar en twee jaar 'regeltijd' in de aanloop naar de exploitatietermijn.

Met het bestemmen van het gehele gebied als industrieterrein ontstaat geen strijdigheid met het wettelijke beginsel dat het plan binnen 10 jaar gerealiseerd moet worden. Hiervoor is een drietal argumenten:

1. Het gebied is al in gebruik als industrieterrein en als zodanig bestemd geweest

Het industrieterrein Oosterhorn is reeds sinds de jaren '50 van de vorige eeuw bestemd als industrieterrein, bestemd voor grootschalige en zware industrie. De verschillende verouderde planologische regelingen zijn echter in 2013 van rechtswege vervallen. Met het vaststellen van het bestemmingsplan Oosterhorn verandert de bestemming ten opzichte van de vervallen plannen niet en is er (planologisch) geen sprake van toevoeging van industrieterrein. Ook het feitelijk gebruik van de gronden is industrieel, ook al zijn de gronden deels nog onbebouwd, c.q. niet in gebruik. Het gehele gebied is aangelegd en qua (nuts)voorzieningen ingericht als industrieterrein. De nog onbebouwde kavels wachten op een koper of gebruiker. Vanuit het oogpunt van 'meest doelmatig gebruik' is een industriebestemming daarom het meest passend.

2. Het gebied is ondeelbaar en het uitgiftepatroon is onzeker

Het industrieterrein betreft één geheel en is in die zin ondeelbaar. In de huidige situatie is de bebouwing verspreid over het gehele terrein, ondanks dat er sprake is van een concentratie van bedrijven aan de noord- en westzijde. Er is niet een 'deelfase' van het gebied aan te wijzen die mogelijk later wordt gerealiseerd. Juist de locatiekeuzevrijheid op het terrein draagt bij aan de mogelijkheid tot uitgifte van gronden. De uitgifte van de gronden is weliswaar tot 2035 voorzien, maar ervaringen uit het verleden leren dat uitgifte niet te voorspellen is.

3. De wet biedt de mogelijkheid om een langere planhorizon te hanteren

Op grond van de wetsgeschiedenis is het mogelijk om de planhorizon van een bestemmingsplan te verlengen tot de termijn die nodig is om het project te realiseren. Het Rijk geeft aan dat juist bij grootschalige en langdurige ontwikkelingen het mogelijk moet zijn om een plan in een bestemmingsplan vast te leggen dat een langere planhorizon kent dan de 10-jarentermijn die als uitgangspunt in de Wro wordt gehanteerd. De motivering hiervoor is gelegen in het feit dat de rechtszekerheid in het geding kan komen. Dit is het geval wanneer grootschalige integrale gebiedsontwikkelingen, met een looptijd langer dan 10 jaar, wel in ruimtelijke beleidsdocumenten worden verwoord, maar vervolgens niet volledig in een bestemmingsplan worden vastgelegd, vanwege de beperking in de planhorizon.

De mogelijkheid van een langere planhorizon is bevestigd door de Raad van State in een uitspraak inzake de Tweede Maasvlakte. In deze uitspraak wordt een langere planhorizon om een aantal redenen toelaatbaar geacht. Bijvoorbeeld, omdat juist door het aanhouden van een langere termijn de gevolgen van het gehele project goed in kaart kunnen worden gebracht, maar ook, omdat de volgorde waarin de verschillende delen van het plan zullen worden gerealiseerd niet op voorhand bekend is. Deze argumenten gelden ook voor het industrieterrein Oosterhorn. Ook bij dit plan speelt het integraal in beeld brengen van de totale ontwikkeling een belangrijke rol bij de keuze voor een lange planhorizon. Hierdoor kan inzicht worden geboden in de totaal beoogde ontwikkeling.

5.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

Algemeen

Bij gebiedsontwikkeling is 'een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten' van belang. Hierbij hanteert het Rijk de Ladder voor duurzame verstedelijking. Deze is opgenomen in artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). De Ladder houdt in dat de toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. er wordt beschreven dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte;
- b. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel a, blijkt dat sprake is van een actuele regionale behoefte, wordt beschreven in hoeverre in die behoefte binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan worden voorzien door benutting van beschikbare gronden door herstructurering, transformatie of anderszins, en;
- c. indien uit de beschrijving, bedoeld in onderdeel b, blijkt dat de stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied van de betreffende regio kan plaatsvinden, wordt beschreven in hoeverre wordt voorzien in die behoefte op locaties die, gebruikmakend van verschillende middelen van vervoer, passend ontsloten zijn of als zodanig worden ontwikkeld.

Stedelijke ontwikkeling

Voordat de Ladder van de duurzame verstedelijking wordt doorlopen, moet de vraag worden beantwoord of er wel sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling. Artikel 1.1.1 Bro definieert een stedelijke ontwikkeling als 'een ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'.

Voor het industrieterrein Oosterhorn zijn verschillende verouderde planologische regelingen uit onder meer de jaren vijftig en zestig van toepassing. Deze regelingen zijn in 2013 van rechtswege vervallen. De gemeente Delfzijl stelt daarom een nieuw en geactualiseerd bestemmingsplan op voor het industrieterrein. Het doel van de gemeente is een breed gedragen bestemmingsplan dat een duurzame ontwikkeling van Oosterhorn faciliteert. Het bestemmingsplan voorziet in:

- ruimte voor zware industrie en havengebonden activiteiten;
- ontwikkelingsmogelijkheden voor de gevestigde bedrijven;
- ruimte voor de vestiging van nieuwe bedrijven;
- ontwikkeling van windenergie en de realisatie van windturbines (circa 54-100 MW).

Het industrieterrein Oosterhorn is reeds sinds de jaren '50 van de vorige eeuw bestemd als industrieterrein, voor grootschalige en zware industrie. De verschillende verouderde planologische regelingen zijn echter in 2013 van rechtswege vervallen. Met het vaststellen van het bestemmingsplan Oosterhorn verandert de bestemming ten opzichte van de vervallen plannen niet en is er (planologisch) geen sprake van toevoeging van industrieterrein. Ook het feitelijk gebruik van de gronden is industrieel, ook al zijn de gronden deels nog onbebouwd, c.q. niet in gebruik. Gezien omvang van de ontwikkelingsmogelijkheden moet de vraag of er sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling echter wel bevestigend worden beantwoord.

Regio

Bij de toepassing van de ladder is de afbakening van de regio van belang. De omvang van de regio is afhankelijk van de stedelijke ontwikkeling die mogelijk wordt gemaakt en moet van geval tot geval worden vastgesteld. Het regionale behoefte-onderzoek moet hierop worden afgestemd.

Het zeehaven- en industriegebied in de gemeente Delfzijl is aangewezen voor zware industrie en havengebonden activiteiten. Het industrieterrein Oosterhorn maakt hier onderdeel van uit. Het is het grootste industrieterrein in Noord-Nederland en één van de weinige industrieterreinen in Nederland waar nog ruimte is voor de ontwikkeling van chemische industrie. Oosterhorn is één van de grote chemieclusters in Nederland en is, op grond van Rijksbeleid, één van de concentratiegebieden in Nederland voor de topsector chemie.

Gelet op de specifieke aard van Oosterhorn is de regio niet direct af te bakenen op basis van zaken als de totale regionale ruimtevraag en het verzorgingsgebied van het zeehaven- en industriegebied.

Trede 1: is er een regionale behoefte?

In de Havenvisie 2030 van Groningen Seaports (paragraaf 3.5.1) In de visie zijn twee lange termijnontwikkelingen geïdentificeerd als belangrijkste onzekerheden, namelijk het lange termijn economisch groeipotentieel en de lange termijn economische inrichting. Op basis van een confrontatie van die onzekerheden ontstaan vier scenario's (Grijze Krimp, Grijze Groei, Groene Krimp en Groene Groei) die de toekomst op langere termijn weergeven.

Uit de potentieramingen blijkt dat in de scenario's Grijze Groei, Groene Krimp en Groene Groei de potentie voor de bedrijvigheid in het beheersgebied van Groningen Seaports om door te groeien overeind blijft. De conclusie van de confrontatieanalyse op basis van de potentieramingen is dat de Havenvisie 2030 robuust is voor drie van de vier scenario's.

De Bedrijventerreinvisie Eemsdelta (paragraaf 3.3.4) bevat een analyse en een interpretatie van de vraag en het aanbod van de bedrijventerreinen in de Eemsdelta in de periode tot 2035. Er is een kwantitatieve analyse uitgevoerd op basis van scenario's van het Centraal Planbureau (CPB). Daarbij is gekozen om voor de verwachte nationale groei uit te gaan van de twee scenario's Strong Europe (SE) en Transatlantic Market (TM). Scenario SE gaat uit van een matige economische ontwikkeling, met een accent op de publieke sector. Scenario TM gaat uit van een redelijke economische ontwikkeling met een accent op de private sector. De ontwikkelingen zijn vervolgens bij ondernemers kwalitatief getoetst en vertaald naar de ruimtebehoefte voor beide scenario's.

In Eemshaven en Delfzijl/Oosterhorn is per eind 2014 een voorraad van 714 ha aan zeehaventerrein beschikbaar. Deze 714 hectare betreft de oppervlakte inclusief de Grote Polder (23 hectare) en de Oterdummer Driehoek (31 hectare), gezamenlijk 54 hectare. Beide gebieden behoren tot de zeehaventerreinen in beheer bij Groningen Seaports, maar zijn planologisch niet bestemd voor de vestiging van industrie.

De totale berekende vraag naar zeehaventerreinen tot en met 2035 bedraagt 518 ha in het SE-scenario en 605 ha in het TM-scenario. Dit is het totaal van de berekende vraag, de ijzeren voorraad en de strategische reserve. Bij vergelijking van vraag en aanbod blijkt dat er een rekenkundig overschot van 142 ha in het SE-scenario en 55 ha in het TM-scenario bestaat. Tenslotte wordt op alle niet-ingerichte bedrijventerreinen een percentage van 10-20% op de uitgeefbare hectares in mindering gebracht voor de aanleg van nieuwe infrastructuur. Het betreft onder meer wegen, waterberging, landschappelijke inpassing, kabel- en leidingstroken.

Uit de confrontatie van vraag en aanbod blijkt dat, uitgaande van een berekening op basis van de scenario's TM en SE, in 2035 een netto uitgeefbare voorraad zeehaventerrein resteert van respectievelijk -11 hectare en 76 hectare.

Conclusie

Zoals eerder aangegeven is gezien de specifieke aard van Oosterhorn de regio niet direct af te bakenen. Uit het hiervoor beschreven beleid en onderzoek blijkt echter dat er voor de periode tot 2030-2035 zowel kwalitatief als kwantitatief een behoefte is aan

zeehaventerreinen. De vraag of er sprake is van een regionale behoefte kan daarmee positief worden beantwoord.

Trede 2: is (een deel van) de regionale behoefte op te vangen in bestaand stedelijk gebied?

Eerder in deze paragraaf en in de voorgaande paragraaf 5.2 is reeds aangegeven dat het doel van voorliggend plan is om het sinds de jaren '50 van de vorige eeuw bestaande industrieterrein in een nieuw en actueel bestemmingsplan vast te leggen. Met het bestemmingsplan wordt geen bedrijfsbestemming toegekend aan gronden die in het verleden een andere bestemming hadden.

Het gehele plangebied is aangelegd en qua (nuts)voorzieningen ingericht als industrieterrein. De nog onbebouwde kavels wachten op een koper of gebruiker. Vanuit het oogpunt van 'meest doelmatig gebruik' is een industriebestemming daarom het meest passend.

Het industrieterrein betreft één geheel en is in die zin ondeelbaar. In de huidige situatie is de bebouwing verspreid over het gehele terrein, ondanks dat er sprake is van een concentratie van bedrijven aan de noord- en westzijde. Er is niet een 'deelfase' van het gebied aan te wijzen die mogelijk later wordt gerealiseerd.

Conclusie

De behoefte is gezien de specifieke aard en schaal niet op te vangen in bestaand stedelijk gebied.

Trede 3: zoek een locatie die ontsloten is of kan worden voor de resterende regionale behoefte

Oosterhorn ligt circa 15 kilometer ten noorden van de snelweg A7. Vanaf de A7 is Oosterhorn via de provinciale wegen N33 en N362 bereikbaar.

Het terrein Oosterhorn is voor scheepvaart bereikbaar vanaf de Oosterhornhaven of het Zeehavenkanaal, omdat daar loskades en overslagfaciliteiten zijn. De zeesluis bij Farmsum is de verbinding tussen het binnen- en buitenwater. De Dollard vormt de verbinding met de Duitse binnenwateren. De Oosterhornhaven is ook via het Eemskanaal bereikbaar. Goederen kunnen per schip via het Eemskanaal richting Groningen en verder het binnenland (Lemmer/Amsterdam/Rotterdam) in vervoerd worden.

Over het industrieterrein loopt een busverbinding met verschillende haltes. Het plangebied wordt goed ontsloten per spoor. Het noordelijke deel van het plangebied is ontsloten via een spoorlijn, die Oosterhorn via het station van Delfzijl met Groningen en het achterland verbindt. Het spoor is gelegen langs de Oosterhorn. Het bedrijventerrein de Zeesluizen beschikt eveneens over een ontsluiting per spoor. Rangeermogelijkheden zijn er bij ter hoogte van AKZO Nobel en in beperkte mate Delfzijl.

In de Bedrijventerreinvisie Eemdelta (paragraaf 3.3.4) is verder opgenomen dat het ontwikkelen van bedrijventerreinen (zowel acquisitie als economische structuurversterking) afhankelijk is van de ontwikkeling en beschikbaarheid van infrastructuur. Vanuit dit standpunt is het belangrijk om de beschikbare kwaliteit en kwantiteit van de infrastructuur rondom de bedrijventerreinen blijvend te monitoren. Infrastructurele projecten, zoals de vaargeul naar Eemshaven, de buizenzone Delfzijl-Eemshaven, doortrekking van de N33, een goederenspoorverbinding, breedbandinternet en de ontwikkeling van een heliport (in Eemshaven) vormen een belangrijke basis voor verbetering van het vestigingsklimaat.

Conclusie

Oosterhorn is goed ontsloten voor vrachtverkeer via weg, water en spoor. Voor personenverkeer van auto's en fietsers is het gebied vanuit meerdere richtingen ook goed ontsloten. De dichtstbijzijnde haltes van het openbaar vervoer zijn op loopafstand. Hieruit kan

worden geconcludeerd dat het plangebied goed en passend is ontsloten.

Eindconclusie

Uit het voorgaande blijkt dat:

1. de voorgenomen ontwikkeling voorziet in een regionale behoefte;
2. de behoefte niet is op te vangen in bestaand stedelijk gebied;
3. de locatie goed en passend is ontsloten.

Hiermee voldoet het bestemmingsplan voor Oosterhorn aan de uitgangspunten voor zorgvuldig ruimtegebruik.

Hoofdstuk 6 Juridische vormgeving

6.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de regels van het voorliggende plan nader toegelicht. De regels zijn afgestemd op de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

Het Bro bevat een aantal regels, die verplicht moeten worden overgenomen in de regels van een bestemmingsplan. Dit betreft:

- de anti-dubbeltelregel;
- het overgangsrecht.

Het bestemmingsplan bevat, overeenkomstig artikel 3.1.3 van het Bro, een beschrijving van de bestemmingen, waarbij per bestemming het doel of de doeleinden worden aangegeven. De inleidende regels (begrippen en wijze van meten) sluiten tevens aan bij de eisen van de SVBP2012. Daarnaast sluit het bestemmingsplan aan bij de overige eisen uit het Besluit ruimtelijke ordening en het IMRO2012. In voorliggend bestemmingsplan worden tevens begrippen uit de Wabo gehanteerd.

6.2 Opbouw van de regels

In het navolgende wordt de algemeen gehanteerde opbouw van de bestemmingsregels toegelicht. Deze ziet er als volgt uit:

- Hoofdstuk 1 Inleidende regels;
- Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels;
- Hoofdstuk 3 Algemene regels;
- Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels.

Hoofdstuk 1 - Inleidende regels

Dit onderdeel bestaat uit de begrippen (artikel 1) en de wijze van meten (artikel 2). Hierin wordt aangegeven wat in de regels onder bepaalde begrippen moet worden verstaan en hoe dient te worden gemeten bij de toepassing van de bouwregels of sommige gebruiksregels van het plan. Alle begrippen worden in alfabetische volgorde opgenomen, met uitzondering van de eerste begrippen 'plan' en 'bestemmingsplan'.

Hoofdstuk 2 - Bestemmingsregels

Een bestemming is een omschrijving van aan de grond toegekende functies, zoals bedrijven, groenvoorzieningen, water, etc. De aard van de toegelaten inrichting van de gronden (bouwwerken en werken, geen bouwwerken zijnde) vloeit dan voort uit de toegelaten functies. In het bestemmingsplan worden meerdere bestemmingen onderscheiden. Aan deze bestemmingen zijn regelingen als de bestemmingsomschrijving, bebouwingsmogelijkheden en gebruiksmogelijkheden gekoppeld.

Per bestemming wordt de indeling volgens de SVBP2012 gehanteerd. Deze volgorde en de naamgeving zijn standaard en dienen in principe te worden gevolgd.

Hoofdstuk 3 - Algemene regels

Hieronder zijn begrepen de anti-dubbeltelregel, de algemene gebruiksregels, de algemene afwijkingsregels en de overige regels.

Hoofdstuk 4 - Overgangs- en slotregels

In dit hoofdstuk zijn het standaard overgangsrecht en de slotregel opgenomen.

6.3 Bestemmingsregeling

Het bestemmingsplan kent een zestal enkelbestemmingen en verschillende dubbelbestemmingen die zijn opgenomen in Hoofdstuk 2 van de regels. De zes hoofdbestemmingen zijn Bedrijventerrein - Industrie, Gemengd, Groen, Verkeer, Water - Industriehaven en Water - Waterkering. De dubbelbestemmingen betreffen Leiding - Gas, Leiding - Hoogspanningsverbinding en daarnaast vier dubbelbestemmingen die betrekking hebben op archeologische (verwachtings)waarden.

Van de genoemde enkelbestemmingen hebben Bedrijventerrein - Industrie, Gemengd en Water - Industriehaven betrekking op de terreinen waar de bedrijvigheid zich in hoofdzaak afspeelt.

6.3.1 Bedrijventerrein - Industrie

De bestemming Bedrijventerrein - Industrie biedt de ruimte voor bedrijven tot en met milieucategorie 5.3 van de VNG-bedrijvenlijst. Voor wat hieronder begrepen wordt, wordt verwezen naar de Staat van bedrijfsactiviteiten in Bijlage 1 van de regels. Op het terrein is bewust niet gekozen voor een interne milieuzonering overeenkomstig de VNG-bedrijvenlijst omdat er in dit bestemmingsplan op een andere wijze met de milieugebruiksruimte en milieueffectenregelingen is omgegaan. Zie voor een nadere toelichting paragraaf 6.4.

Binnen de bestemming zijn naast de bedrijven ook andere functies zoals wegen, water en groen toegestaan. Deze staan deels ten dienste aan de bedrijvigheid, maar zijn ook bedoeld om andere belangen te faciliteren, zodat een goede fysieke leefomgeving kan worden verkregen. De waterhuishouding is daarvan een belangrijk onderdeel.

De bouw mogelijkheden op het terrein zijn afgestemd op het vestigingsbeleid van Groningen Seaports (zie paragraaf 3.5.2). Daarbij is rekening gehouden met een geleidelijke opbouw vanaf de grenzen van het plangebied. Langs de randen van het bedrijventerrein geldt voor gebouwen een zone met een maximale bouwhoogte van 30 m. Voor de rest van de bestemming is voor gebouwen een maximale bouwhoogte van 50 m opgenomen. De bouwhoogte van bedrijfsinstallaties zoals schoorstenen e.d. (solitair of op gebouwen) is op een maximum gesteld van 80m.

Voor windturbes op het terrein geldt een aparte regeling (zie paragraaf 6.3.8)

6.3.2 Gemengd

De Oterdummer driehoek is bestemd als Gemengd. Dit deel van het plangebied behoort wel tot het geluidsgezoneerde industrieterrein, maar enkel het bestaande gebruik is vastgelegd. Om die reden is er in het geluidverdeelplan ook geen extra geluidruimte toegekend aan dit gebied en zijn gebouwen buiten windturbines verder niet toegestaan. Het gebied is aangeduid als slibdepot en zal mogelijk ook kunnen dienen als compensatiegebied om natuurdoelstellingen te halen. Al deze doelstellingen zijn mogelijk binnen de bestemmingsomschrijving.

6.3.3 Groen

De bestemming Groen is gelegd rond het totale industrieterrein. De omzoming is bedoeld als duidelijk ruimtelijke afscheiding van Oosterhorn en dient tevens als groene bufferzone naar Borgsweer. De wierde Heveskes ligt midden op het industrieterrein, maar heeft grotendeels een groenbestemming gekregen. Daarmee wordt voorkomen dat het gebied verder met bedrijvigheid wordt ingevuld. Middels een aanduiding overige zone - wierde is de openheid verder beschermd (dit laatste is mede gedaan op grond van de regels uit de provinciale Omgevingsverordening). Binnen de groenbestemming is aan de oostzijde van het plangebied ook het bestaande baggerslipdepot opgenomen.

6.3.4 Verkeer

Alleen de doorgaande wegen hebben een aparte bestemming Verkeer gekregen. Dit biedt de flexibiliteit om een optimale infrastructuur te leggen op het industrieterrein. Om doorgaande verbindingen te garanderen zijn deze wegen apart bestemd.

6.3.5 Water - Industriehaven

Al het water binnen dit bestemmingsplan behoort tot de industriehaven en heeft daarom de bestemming Water - Industriehaven gekregen. Daarmee wordt aangegeven dat het vaarverkeer ten behoeve van het industrieterrein en industriële activiteiten mogelijk zijn in dit gebied. In de bestemmingsomschrijving is dit tot uitdrukking gebracht.

6.3.6 Water - Waterkering

De zeedijk heeft als hoofddoelstelling om de waterkering te garanderen en heeft daarom de bestemming Water - Waterkering gekregen. Hoewel bedrijfsactiviteiten en andere functies zoals infrastructuur werken hier niet volledig zijn uitgesloten, zullen deze altijd ondergeschikt (moeten) blijven aan de waterkerende functie. De bestemming is op zodanige wijze gelegd dat aan de eisen uit de Omgevingsverordening van de provincie Groningen wordt voldaan.

6.3.7 Dubbelbestemmingen

De dubbelbestemmingen zijn in dit bestemmingsplan alleen bedoeld om bescherming te leggen op belangrijke hoofdleidingen (Leiding - Gas en Leiding - Hoogspanningsverbinding) of archeologische (verwachtings)waarden (Waarde - Archeologie 1, Waarde - Archeologie 2, Waarde - Archeologie 3 en Waarde - Archeologie 4). Met uitzondering van de bestemming Leiding - Hoogspanningsverbinding ten behoeve van de bovengrondse hoogspanningsverbinding, zien deze allen op de bescherming in de ondergrond. De dubbelbestemmingen bevatten deze regelingen die voorkomen dat er werken of werkzaamheden worden uitgevoerd zonder omgevingsvergunning. Op deze wijze kan worden getoetst of de belangen van de leidingen of waarden worden geschaad dan wel kunnen worden geborgd. De regelingen zijn afgestemd op het beleid van de gemeente en dat van de leidingbeheerders.

6.3.8 Regeling windturbines

Binnen de bestemming Bedrijventerrein - Industrie is ook voorzien in de realisatie van een windturbinepark. Op de Oterdummerdriehoek (bestemming Gemengd) staan reeds vijf windturbines. De regeling hiervoor is conform de eerdere regeling uit het bestemmingsplan Delfzijl Noord windturbines.

Voor het windpark op Oosterhorn is in de elfde tranche van de Crisis- en herstelwet een uitzondering over de looptijd (artikel 7o, lid 5) opgenomen. De windturbines binnen de bestemming Bedrijventerrein - Industrie krijgen daar een voorlopige bestemming voor een termijn van maximaal 32 jaar.

Windturbines binnen de bestemming Bedrijventerrein - Industrie dienen in het midden van de op de verbeelding opgenomen aanduidingen 'windturbine' te worden gebouwd. Binnen deze aanduiding is het mogelijk iets te schuiven (max 10 m). De verschuiving kan gevolgen hebben voor de externeveiligheidszoning. De bouw- en gebruiksregeling van artikel 3 zijn afgestemd op de in de toelichting opgenomen rapporten: MER deelrapport externe veiligheid en Bijlage 13 MER deelrapport externe veiligheid.

De wieken van de turbine zullen (op grote hoogte) meer ruimte vragen dan het aanduidingsgebied 'windturbine'. Dit wordt het overdraaien genoemd. De bestemming sluit het overdraaien buiten de aanduiding niet uit.

Windturbines kennen een specifiek externe veiligheidsregeling. Voor een nadere toelichting hierop wordt korthedshalve verwezen naar het deelrapport van het MER over externe veiligheid (Bijlage 13). Binnen de 10^{-5} externe veiligheidscontour mogen uitsluitend niet-kwetsbare objecten worden gebouwd. Dit is in de bestemming Bedrijventerrein - Industrie verbaal geborgd in artikel 3.5 van de regels. Voor de inzichtelijkheid van veiligheidscontouren en de beperkingen binnen die contouren voor het gebruik van gronden zou een zone op de verbeelding de voorkeur kunnen genieten maar vanwege de flexibiliteit van de plaatsing van de turbines binnen de aanduiding is hier voor een verbale regeling gekozen.

Omdat de windturbines binnen de bestemming Gemengd al zijn geplaatst zijn rondom deze turbines wel de zones op de verbeelding opgenomen. Ook zijn de veiligheidszones van de bestaande windturbines ten zuiden van de Warvenweg (buiten het plangebied) opgenomen in dit bestemmingsplan, voor zover ze het plangebied van Oosterhorn overlappen. De regeling hiervoor is te vinden in artikel 18.4.

6.4 Algemene regels

De algemene regels zijn opgenomen in Hoofdstuk 3 van de regels. Dit betreft regels die die niet aan één bestemming zijn gebonden zijn en die in sommige gevallen van een gebiedsaanduiding zijn voorzien.

In dit bestemmingsplan vervullen de algemene regels een bijzondere functie. Enerzijds omdat ze mede een belangrijke rol vervullen op grond van de doelstellingen die naar voren zijn gekomen uit het MER en de Passende beoordeling. Anderzijds vanwege de aanwijzing van het plangebied als ontwikkelingsgebied Crisis- en herstelwet.

6.4.1 Milieunormering

Zoals hiervoor is aangegeven is het Haven- en industriegebied Oosterhorn aangewezen in het kader van de Crisis- en herstelwet als bestemmingsplan met verbrede reikwijdte (ontwikkelingsgebied). In dat kader staat de optimalisering van milieugebruiksruimte centraal. Daarnaast wordt in het kader van de Crisis- en herstelwet en de toekomstige Omgevingswet ook gewerkt aan heldere en eenduidige regelgeving ten aanzien van de fysieke leefomgeving.

De toekomstige Omgevingswet gaat uit van het vastleggen van omgevingswaarden in of bij het omgevingsplan van een gemeente. Hierbij wordt in de eerste plaats gedacht aan maximale immissiewaarden op gevoelige functies zoals woningen of natuurgebieden. Immissiewaarden betreffen normen die gemeten worden bij de gevoelige functie. Dit in tegenstelling tot emissiewaarden die worden gemeten bij de bron (bijvoorbeeld het bedrijf of de weg). De immissiewaarden geven de doelstelling van de regels het beste weer, omdat

daarmee feitelijk kan worden gemeten of de (gevoelige) functie hinder of negatieve gevolgen ondervindt. Dit is de reden dat immissiewaarden in de eerste plaats in bestemmingsplannen of toekomstige omgevingsplannen moeten worden geregeld.

Op grond van de aanwijzing als ontwikkelingsgebied en van het milieubeleid van de provincie Groningen en de gemeente Delfzijl wordt er in dit bestemmingsplan op een wat andere wijze met milieunormering omgegaan. Door een nauwkeuriger meting van de verschillende milieueffecten (geur, geluid, stikstofuitstoot, veiligheid, lichthinder) is er geconcludeerd dat de sturing door middel van interne zonerings (conform de VNG-handreiking 'Bedrijven en milieuzonering') op het bedrijventerrein niet meer noodzakelijk is. Deze wijze van sturing die tot voor veel bestemmingsplannen voor bedrijventerreinen wordt gehanteerd is een relatief grof middel omdat de afstandsnormering die hierbij is opgenomen toch vaak anders blijkt te zijn dan de VNG-handreiking doet voorkomen. Dat is feitelijk ook op het terrein van Oosterhorn geconstateerd, omdat bijvoorbeeld de geuruitstoot van sommige bedrijven veel zwaarder blijkt te zijn dan in de lijsten van de VNG-handreiking is opgenomen.

Bovenstaande wil overigens niet zeggen dat het bestemmen aan de hand van de VNG-handreiking volledig is losgelaten. In het kader van het MER, de Passende beoordeling en de uitvoerbaarheidvereisten zijn namelijk wel de maximale planologische ontwikkelingsmogelijkheden op het industrieterrein beperkt tot categorie 5.3 (zie artikel 3 en Bijlage 1 van de regels). In dit bestemmingsplan is gekozen voor beoordeling van de activiteiten van bedrijven op de werkelijke milieueffecten door het opnemen van milieu-gebruiksregels in gebruiksregels (Artikel 17) en aanduidingsregels (Artikel 18).

Door de belangrijkste milieunormeringen in het bestemmingsplan op te nemen wordt voor iedere belanghebbende duidelijkheid gegeven wat de maximale milieuhinder zal mogen behelzen in verschillende gebieden. Wat deze normering concreet voor de activiteiten per bedrijf betekent zal in veel gevallen in het kader van de milieutoetsing of bij melding (Activiteitenbesluit) aan de orde komen.

Feitelijk gebeurt het vastleggen van milieunormen voor industrielawaai al veel langer in bestemmingsplannen, omdat de Wet geluidhinder verplicht om de geluidszone van industrieterreinen in het bestemmingsplan vast te leggen. Met dit bestemmingsplan gebeurt dat nu ook ten aanzien van andere milieuaspecten als geur, stikstof en licht. Ook de andere bovengenoemde milieuaspecten, zoals externe veiligheid, zijn meegewogen in dit bestemmingsplan (en het MER).

De in het plan opgenomen verlichtingsnormering (17.1) komt rechtstreeks voort uit de Passende beoordeling (Bijlage 6) en zijn mitigerende regels op grond van de Natuurbeschermingswet 1998. Met name de stikstofregeling is specifiek omdat deze is afgestemd op de toegedeelde ruimte aan het bestemmingsplan Oosterhorn in het kader van de PAS-regeling (Programmatische Aanpak Stikstof). De toedeling van ruimte om stikstof te emitteren is inmiddels gepubliceerd in het ontwerp van de partiële herziening PAS (<http://pas.natura2000.nl/pages/inspraak-pas.aspx>).

6.4.2 Geluidverdeling

De gemeente heeft in goed overleg met de reeds aanwezige gebruikers op het industrieterrein in het verleden een zonebeheerplan en een daaraan gekoppeld Geluidverdeelplan (GVP) opgesteld. Op basis van dit plan is het GVP opgenomen in een beleidsregel (milieu) die is vastgesteld in 2015.

Het geluidverdeelplan regelt de evenredige verdeling van de geluidruimte (het geluidsbudget) over de verschillende kavels op het industrieterrein. Hierdoor blijft de geluidruimte die binnen de vastgestelde geluidszone aanwezig is op een eerlijke wijze verdeeld. Daarnaast is er ook op nog uit te geven kavels voldoende geluidruimte, zodat het plan uitvoerbaar blijft.

De geluidruimte wordt volgens het GVP beoordeeld op immissiepunten. Dit zijn punten op de zone of gevoelige functies binnen de zone. De aan een bouwperceel toegekende geluidruimte

is vertaald naar emissiewaarden per bouwkavel uitgedrukt in dB/m² voor de dag, avond en nacht. Deze waarden zijn op een kaart opgenomen in Bijlage 3 van de regels.

Het GVP is met kleine aanpassingen in artikel 18.1 van de regels van dit bestemmingsplan juridisch verankerd. De regeling volgt de vastgestelde beleisregels uit het GVP. Het vereist bij ieder bedrijf een toetsing op geluid. Voor lichtere bedrijven kan worden volstaan met het invullen van een checklist. Voor zwaardere nieuwe inrichtingen zal een rapportage voorhanden moeten zijn. Bij de meeste bestaande bedrijven is zo'n rapportage al aanwezig op grond van de in het verleden aangevraagde (milieu)omgevingsvergunning of gedane melding.

Met deze regeling wordt de geluidruimte voor iedere gebruiker op het industrieterrein op een rechtszekere wijze vastgelegd. De aanpassing zit met name in de opname van een kleine reservepot (van 2 dB(A)). Voorheen was de volledige geluidruimte binnen de geluidszone verdeeld, waardoor er voor onverwachte ontwikkelingen op het terrein die misschien net wat meer geluidruimte zouden vragen dan op de terreinen is toegedeeld feitelijk alsnog geen ruimte meer aanwezig zou zijn. Door goed te kijken naar de bestaande rechten en de mogelijkheden op te nog uit te geven kavels, is er nu een reserve gecreëerd waar ieder bedrijf gebruik van kan maken als aangetoond kan worden dat die werkelijk nodig is voor een goede bedrijfsvoering.

Met andere woorden: op iedere kavel ligt een geluidsbudget dat als recht kan worden gezien voor aanwezige en te verwachten ontwikkelingen. Zolang de activiteiten op de kavel zich daarbinnen begeven is de toetsing ten aanzien van industrielawaai relatief simpel. Wil een bedrijf toch meer geluidruimte gebruiken dan bij recht is opgenomen in het GVP dan vraagt het een nadere toetsing door de gemeente (in overleg met de gebruikers, overeenkomstig het beleidsplan) In het bestemmingsplan is die laatste verdeling vastgelegd in artikel 18.1.3 dat is gekoppeld aan het GVP.

Met deze regeling wordt op een transparante wijze de geluidverdeling op het industrieterrein Oosterhorn geregeld. Ieder bedrijf kan op basis hiervan zien en berekenen hoeveel geluidruimte aanwezig is. De geluidruimte is uiteraard afgestemd op de aanwezige bedrijven. Voor de nog uit te geven kavels is voldoende ruimte aanwezig voor een passende bedrijfsvoering en er is een reserve om eventueel nog te verdelen waar dat echt nodig is. De verdeling uit de reserve (artikel 18.1.3) vindt plaats met een binnenplanse afwijkingmogelijkheid. Dit betreft een omgevingsvergunning (reguliere procedure) die bij een aanvraag van een omgevingsvergunning milieu (2.1 onder e Wabo) kan worden meegenomen. In deze zin hoeft de juridische vastlegging van het GVP niet als een verzwaring te worden gezien en zullen administratieve lasten beperkt zijn.

Tot slot wordt met deze aangepaste regeling (reservering via omgevingsvergunning) de optimalisering van de milieugebruiksruimte verder verbeterd en wordt voorkomen dat een te ruime kavel-geluidruimte (geluidsbudget) zou kunnen gaan werken als verhandelbaar recht.

Voor een nadere toelichting op de geluidverdeling wordt verwezen naar Bijlage 2 bij de regels.

Hoofdstuk 7 Economische uitvoerbaarheid

Dit plan heeft in de eerste plaats met name tot doel de bestaande situatie te actualiseren. De kosten voor het opstellen van dit plan komen voor rekening van de gemeente.

7.1 Ontwikkelingen

In het plan wordt een aantal ontwikkelingsmogelijkheden geboden. Deze ontwikkelingen worden hoofdzakelijk mogelijk gemaakt door middel van het verlenen van omgevingsvergunning. Het betreft in alle gevallen particulier initiatief waaraan in beginsel geen kosten voor de gemeente zijn verbonden, afgezien van kosten van het ambtelijk apparaat voor de begeleiding en toetsing van aanvragen. Deze laatste kosten worden door middel van leges gedekt.

Mochten er andere kosten zijn die op grond van artikel 6.13 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) dienen te worden verhaald, zal uitsluitend worden meegewerkt aan de afwijking van de regels of wijziging van het bestemmingsplan nadat een exploitatieovereenkomst is gesloten.

7.2 Planschadeovereenkomst

De enige kosten die verder uit dit plan kunnen voortvloeien, zijn planschadekosten. Deze zijn op voorhand niet uit te sluiten. De gemeente zal daarom bij elke aanvraag bezien of er planschade kan ontstaan. Indien dit het geval kan zijn, zal met de belanghebbende aanvrager een overeenkomst worden gesloten, zoals bedoeld in artikel 6.4a van de Wet ruimtelijke ordening. Daarmee kan worden voorkomen dat de gemeenschap de planschadekosten moet betalen die worden gemaakt in het belang van de aanvrager.

7.3 Exploitatieplan

Gezien het vorenstaande is een exploitatieplan voor dit bestemmingsplan niet nodig. Mochten zich in de toekomst toch ontwikkelingen voordoen waarbij de gemeente kosten moet maken, zullen die uitsluitend onder de wijzigingsbevoegdheden vallen. Dan zal eerst worden bezien of een kostenverhaalovereenkomst kan worden gesloten. In het uiterste geval kan worden overwogen een exploitatieplan vast te stellen. Dat is geen uitgangspunt en gezien de ontwikkelingsmogelijkheden niet de verwachting.

Hoofdstuk 8 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

In het kader van het bestuurlijk vooroverleg ex artikel 3.1.1 Bro wordt dit plan aan verschillende maatschappelijke instanties aangeboden die daarmee in de gelegenheid worden gesteld om een overlegreactie op het plan in te dienen.

Vervolgens zal het ontwerp ter visie worden gelegd, waarbij een ieder in de gelegenheid wordt gesteld om zienswijzen op het plan te kunnen indienen.

De resultaten van vooroverleg en tervisielegging ontwerp worden te zijner tijd verwerkt in het bestemmingsplan.

Plannaam: Bestemmingsplan Oosterhorn

Plan-idn: NL.IMRO.0010.05BP-VO01

Planstatus: voorontwerp

Datum: 13-12-2016

Opdrachtgever: Gemeente Delfzijl

Projectnummer: 055.00.02.37.00

